

UZASADNIENIE

I. WPROWADZENIE

Przedłożony projekt ustawy o ułatwieniach w zakresie realizacji inwestycji infrastrukturalnych ma na celu:

- ✓ uproszczenie procesu budowlano-inwestycyjnego inwestycji infrastrukturalnych,
- ✓ umożliwienie oraz upowszechnienie składania wniosków i załączników w formie elektronicznej, a także ujednoczenie stosowania prawa,
- ✓ istotne skrócenie czasu przygotowania takich inwestycji, w szczególności od strony formalnej,
- ✓ obniżenie kosztów procedur niezbędnych do rozpoczęcia inwestycji,
- ✓ dostosowanie obowiązujących przepisów do specyfiki tych obiektów.

Zgodnie z raportem opublikowanym przez GUNB za 2019 r. https://www.gunb.gov.pl/sites/default/files/attachment/ruch_budowlany_2019_0.pdf - udzielono w Polsce blisko 28 tys. pozwoleń na rurociągi, linie telekomunikacyjne i elektroenergetyczne. Dodatkowo przyjęto blisko 25 tys. zgłoszeń budowy sieci, o których mowa w artykule 29 ust. 1 punkt 19a ustawy - Prawo budowlane. Często są to inwestycje przebiegające po terenach różnych powiatów, a nawet województw i swoją długością osiągają dziesiątki, a nawet setki kilometrów.

Główne problemy formalne jakie zgłaszają uczestnicy procesu budowlanego to przede wszystkim:

- 1) nieuregulowany sposób rozpatrywania wniosków o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji infrastrukturalnych na terenach będących we władaniu instytucji publicznych - skutkujący całkowitą dowolnością co do sposobu i terminu załatwiania spraw oraz naliczanych opłat,
- 2) brak możliwości załatwiania spraw drogą elektroniczną,

- 3) brak przepisów regulujących zasady uzgadniania dokumentacji projektowej inwestycji infrastrukturalnych przez gestorów sieci,
- 4) brak jednoznacznych zasad kształtowania opłat za uzgodnienia dokumentacji projektowej, a także za nadzór nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu obcych obiektów budowlanych.

Ponadto, w czasie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego, a następnie stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 składanie np. wniosków o pozwolenie na budowę oraz innych decyzji poprzedzających stało się utrudnione, bądź niemożliwe, z uwagi na okoliczności związane z koniecznością ograniczania rozprzestrzeniania się choroby. Nie było tym samym możliwości złożenia takiego dokumentu, i stanowiącego jego załącznik projektu budowanego, w organie. Utrudnione było także nadanie takiego dokumentu na pocztę.

Obowiązujące przepisy Prawa budowlanego nie przewidują możliwości złożenia wniosku o pozwolenie na budowę w formie elektronicznej. Proponuje się zatem zmiany w przepisach ustawy – Prawo budowlane, które wprowadzą dla inwestora alternatywne rozwiązanie w odniesieniu do obecnego stanu prawnego, czyli możliwość składania ww. dokumentów w postaci elektronicznej. Podobnie, w przypadku wniosków o wydanie innych decyzji, uzgodnień czy pozwoleń - przewiduje się możliwość złożenia ich w formie elektronicznej. Umożliwi to kontakt obywateli z organami administracji bez konieczności wychodzenia z domu.

Należy przede wszystkim dostrzec, że sposób i terminy załatwiania spraw o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane na terenach będących we władaniu instytucji publicznych potrafią bardzo istotnie się różnić. Część instytucji publicznych jest w stanie rozstrzygnąć sprawę w stosunkowo krótkim czasie, np. kilku dni. Natomiast zdarzają się instytucje publiczne, które w swoich regulaminach wprost zakładają termin załatwienia sprawy **120 dni - liczonych od chwili złożenia kompletnego wniosku**, https://krakow.wody.gov.pl/dni-otwarte/110-strefa-klienta/624-oddanie-w-uzytowanie-gruntow-pokrytych-wodami?fbclid=IwAR3Z_kQ0kJ9_AFGIjXdUc3T2QFDAnkGhtzSiRVVS4OqjCF-n4AWSDevC3e0), <https://krakow.wody.gov.pl/dni-otwarte/110-strefa-klienta/625-oddanie-w-dzierzawe-najem-uzyczenie-gruntow-przyleglych-do-gruntow-pokrytych-wodami-plynacymi-znajdujacych-sie-pozza-linia-brzegowa-rzek-i-potokow>

Również gestorzy sieci nie są zobowiązani przepisami prawa do dokonywania uzgodnień w określonych terminach, stąd długość trwania tych procedur jest bardzo zróżnicowana. Dodatkowo, coraz więcej gestorów sieci wprowadza opłaty za uzgodnienia dokumentacji. O ile sam fakt ich wprowadzania może być w niektórych przypadkach zrozumiały, ale już ich wysokość potrafi budzić wątpliwości i może świadczyć o wykorzystywaniu naturalnej pozycji dominującej.

Należy też dostrzec, że w uzgodnieniach dokumentacji projektowej gestorzy sieci często wpisują obowiązek nadzoru branżowego w miejscach skrzyżowań sieci obcych z ich sieciami. To oczywiście zrozumiały warunek, niemniej jednak w trakcie jego realizacji stosowane są bardzo zróżnicowane zasady, które utrudniają właściwe zaplanowanie pod względem rzeczowym i kosztowym przebieg inwestycji. Część gestorów nie pobiera żadnych opłat za tego rodzaju nadzór, gdyż uznają, że skoro rzecz dotyczy ich interesu, to takie opłaty byłyby niewłaściwe. Ale zdarzają się gestorzy pobierający bardzo wysokie opłaty, których wysokość również budzi uzasadnione zastrzeżenia.

Jednocześnie dostrzega się też problem natury legislacyjnej - wyraźny brak dostosowania obowiązujących regulacji do budowy obiektów liniowych, bowiem przepisy w sferze budownictwa jako główne zamierzenie traktują budynek i w mniejszym stopniu skupiają się na innych obiektach. Projektowana ustawa ma więc na celu również zmniejszenie tego problemu.

Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania wyraźnie skracają czas niezbędny na realizację inwestycji infrastrukturalnych. Do najbardziej istotnych czynników mających wpływ na tę kwestię należy zaliczyć:

- określenie zasad zawiadamiania stron w postępowaniu o pozwolenie na budowę w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym lub braku danych w ewidencji gruntów i budynków (zysk: ok. 1 rok),
- wyeliminowanie obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a tym samym także decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (zysk: 3-6 miesięcy poprzez możliwość równoległego procedowania obu postępowań, a także z powodu uniknięcia ryzyka obowiązku zmiany decyzji środowiskowej),

- określenie terminu na rozpatrzenie wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji infrastrukturalnej w ciągu 14 dni (zysk: 4 miesiące),
- zmiana definicji przebudowy skutkująca zakwalifikowaniem szeregu inwestycji do uzyskania zgłoszenia zamiast pozwolenia na budowę (zysk: 3 miesiące),
- zmiana definicji istotnego odstąpienia od zatwierzonego projektu budowlanego inwestycji liniowych (zysk: 3 miesiące, przy czym należy zaznaczyć, że zysk ten może być wielokrotny z uwagi na możliwość powtarzania się konieczności kwalifikacji odstąpienia na kolejnych odcinkach sieci),
- zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego części inwestycji infrastrukturalnych (zysk: 3 miesiące),
- zwolnienie z obowiązku uzyskania decyzji o wyłączeniu gruntów z produkcji rolnej dla części inwestycji infrastrukturalnych w określonych warunkach (zysk: 3 miesiące),
- zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków dla części inwestycji infrastrukturalnych w określonych warunkach (zysk: 3 miesiące),
- określenie terminu na uzgodnienie dokumentacji inwestycji infrastrukturalnej przez gestora sieci w ciągu 14 dni (zysk: 3 miesiące).

Nie bez znaczenia jest również skumulowany efekt wymiany korespondencji w postępowaniach i dokonywania uzgodnień w formie elektronicznej. Biorąc pod uwagę ilość różnego rodzaju procedur przy realizacji pojedynczej inwestycji infrastrukturalnej, dodatkowy zysk czasowy z tego tytułu może wynieść ok. 1 miesiąc.

Oprócz wyżej wymienionych zysków czasowych, wystąpi szereg dodatkowych trudnych do oszacowania, a wynikających np. z braku obowiązku uzyskiwania prawa do dysponowania nieruchomością wszystkich współwłaścicieli na terenach spółdzielni mieszkaniowych, czy ściślejszego określenia obowiązków organów administracji publicznej rozpatrujących wnioski.

Trudno jest jednoznacznie wycenić skutki finansowe proponowanych zmian, jednak z całą pewnością będą one wymierne, a przede wszystkim wyraźnie zwiększy się efektywność procesu przygotowania i realizacji inwestycji infrastrukturalnych.

II. SZCZEGÓŁOWE UZASADNIENIE PROPONOWANYCH ROZWIĄZAŃ

Art. 3 – forma udzielenia prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji infrastrukturalnej

Projekt ustawy przewiduje, że następuje w formie papierowej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, na wniosek inwestora. Nie przewiduje się dodatkowych wymogów natury administracyjnej dla tego rodzaju dokumentu.

Art. 4 - zawartość wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji infrastrukturalnej

Projekt ustawy przewiduje, że wniosek ten powinien zawierać wskazanie trasy inwestycji, jej ogólną charakterystykę, w tym długość. Wniosek może zostać złożony w formie papierowej lub elektronicznej, w tym na adres poczty elektronicznej.

Art. 5 - sposób rozpatrzenia wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji infrastrukturalnej

Zakłada się, że rozpatrzenie wniosku następuje niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni, przy czym posiłkując się przepisami Kpa - do tego terminu nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od instytucji publicznej.

Jednocześnie projekt ustawy wskazuje, że nie można uzależnić udzielenia prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji infrastrukturalnej od zobowiązania się wnioskodawcy do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków. Celem tej regulacji jest zapobieżenie ewentualnym próbom wprowadzenia dodatkowych opłat (np. za umieszczenie infrastruktury w gruncie) na tym etapie inwestycji, zobowiązania do podpisania umów o treści niekorzystnych dla wnioskodawcy, wprowadzenia wymagań nie wynikających z przepisów, itp.

Art. 6 – odpowiedzialność za niezalatwienie sprawy w terminie

W projekcie ustawy zakłada się, podobnie jak w przepisach Kpa, że pracownik instytucji publicznej podlega odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej odpowiedzialności przewidzianej w przepisach prawa, jeżeli z nieuzasadnionych przyczyn nie załatwił sprawy w terminie lub prowadził postępowanie dłużej niż było to niezbędne do załatwienia sprawy.

Art. 7 - cennik opłat za rozpatrzenie wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji infrastrukturalnej

Pomimo tego, że obecnie część instytucji publicznych nie pobiera opłat za udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane, to projekt ustawy przewiduje taką możliwość. Proponuje się uzależnienie ich wysokości od długości inwestycji infrastrukturalnej. W celu rozróżnienia wysokości opłat od skali inwestycji, a tym samym nakładu pracy osoby rozpatrującej wnioski, przewiduje się podział cennika na progi: do 1 km długości i za każdy kolejny km długości inwestycji infrastrukturalnej. Jednocześnie wskazano ceny maksymalne za każdy z tych progów, w celu wyeliminowania przypadków stosowania rażąco wysokich cen. Cennik opłat publikowany jest na stronie internetowej instytucji publicznej.

Projekt ustawy przewiduje ponadto, że opłaty za użytkowanie powierzchni gruntu inwestycji infrastrukturalnej (tj. po jej wybudowaniu) podlegają odrębnym przepisom i nie mogą być pobierane przed rozpatrzeniem wniosku o udzielenie prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane inwestycji infrastrukturalnej. Jest to zagadnienie, które trudno byłoby rozstrzygnąć w ramach niniejszej ustawy, ze względu na szereg dodatkowych okoliczności, jakie należałoby wziąć pod uwagę przy próbie jego uregulowania. Ponadto część takich opłat znajduje swoje odzwierciedlenie w obecnie obowiązujących przepisach powszechnie obowiązujących, np. rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Art. 8 - zasady uzgadniania dokumentacji projektowej inwestycji infrastrukturalnej przez gestorów sieci

Projektowana ustawa zakłada, że uzgodnienia dokumentacji projektowej inwestycji infrastrukturalnej przez gestorów sieci może nastąpić na wniosek projektanta lub inwestora.

W uzgodnieniu mogą zostać zawarte uwagi gestora, w szczególności może on nałożyć obowiązek sprawowania przez siebie nadzoru nad pracami budowlanymi związanymi z zabezpieczeniem własnej infrastruktury w trakcie jej realizacji. Wniosek wraz z załączoną dokumentacją projektową może być złożony w formie papierowej lub elektronicznej - można go przesłać za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej na platformie e-PUAP gestora sieci, a w przypadku jej braku na adres poczty elektronicznej gestora sieci. Uzgodnienie dokonywane jest formie takiej jak złożony wniosek, czyli również w formie papierowej lub elektronicznej.

Art. 9 – terminy rozpatrzenia wniosku o uzgodnienie dokumentacji inwestycji infrastrukturalnej

Zakłada się, że rozpatrzenie wniosku następuje niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni, przy czym posiłkując się zapisami jak przy postępowaniach administracyjnych - do tego terminu nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo przyczyn niezależnych od instytucji publicznej.

Art. 10 – odpowiedzialność za niezakończenie sprawy w terminie

W projekcie ustawy zakłada się, podobnie jak w przepisach Kpa, że pracownik gestora sieci podlega odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej odpowiedzialności przewidzianej w przepisach prawa, jeżeli z nieuzasadnionych przyczyn nie zakończył sprawy w terminie lub prowadził postępowanie dłużej niż było to niezbędne do zakończenia sprawy.

Art. 11 - cennik opłat za rozpatrzenie wniosku o uzgodnienie dokumentacji projektowej inwestycji infrastrukturalnej

Pomimo tego, że obecnie część gestorów sieci nie pobiera opłat za uzgodnienie dokumentacji projektowej, to projekt ustawy przewiduje taką możliwość. Proponuje się uzależnienie ich wysokości od długości inwestycji infrastrukturalnej, co jest często praktykowaną metodą wśród gestorów, które takie opłaty obecnie naliczają. W celu rozróżnienia wysokości opłat od skali inwestycji, a tym samym nakładu pracy osoby rozpatrującej wniosek, przewiduje się podział cennika na progi: do 1 km i za każdy kolejny

km długości inwestycji infrastrukturalnej. Jednocześnie wskazano ceny maksymalne za każdy z tych progów, w celu wyeliminowania przypadków stosowania rażąco wysokich cen.

Ponadto cennik opłat dotyczy wyłącznie wniosku o uzgodnienie projektu obcej inwestycji infrastrukturalnej w zakresie skrzyżowań, kolizji lub innych oddziaływań projektowanej infrastruktury z sieciami tegoż gestora. **Jednocześnie projekt ustawy zakłada się, że gestor sieci nie może pobierać opłat, jeżeli sam narzucił obowiązek dokonania takiego uzgodnienia.** Projektodawca kieruje się w tym rozwiązaniu przesłanką, że możliwość naliczania opłat w takich przypadkach mogłaby rodzić pokusę żądania od projektanta lub inwestora uzgodnień również wtedy, kiedy te uzgodnienia byłyby zbędne, a motywem decydującym o nałożeniu takiego obowiązku byłaby możliwość naliczenia opłaty za uzgodnienie.

Opłata nie może więc być naliczona w przypadkach rozpatrzenia wniosku o uzgodnienie:

- a) projektu inwestycji infrastrukturalnej zarządzanej przez gestora sieci,
- b) realizowane na żądanie nałożone przez gestora sieci, w szczególności zawarte w protokole z narady koordynacyjnej, o której mowa w art. 28b ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Art. 12 – cennik opłat dla projektowanych sieci uzbrojenia terenu sytuowanych w całości w granicach terenu zamkniętego lub części takich sieci sytuowanych w granicach terenu zamkniętego

Projekt ustawy zakłada, że za uzgodnienia, o którym mowa w art. 28d ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, stosuje się przepisy określone w art. 11 projektowanej ustawy. Należy bowiem zauważyć, że ta sfera uzgodnień tras sieci także jest obecnie wyjęta spod regulacji, które nakładałyby jakiegokolwiek ograniczenia w stosowanych stawkach opłat. Opłaty te obecnie potrafią być niezwykle wysokie, co wynika z wykorzystywania naturalnej pozycji dominującej podmiotów uzgadniających, nie związanych żadnymi ograniczeniami co do kształtowania wysokości tych opłat.

Art. 13 – prawo żądania przez gestora własnego nadzoru nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji infrastrukturalnej

Projekt ustawy przewiduje, że w uzgodnieniu projektu lub na każdym wcześniejszym etapie projektowania obcej inwestycji infrastrukturalnej, w szczególności w trakcie narady koordynacyjnej, gestor sieci może nałożyć na inwestora obowiązek sprawowania przez siebie nad pracami budowlanymi związanymi z zabezpieczeniem własnej infrastruktury. Dotyczy to przypadków krzyżowania się projektowanej sieci z siecią innego gestora. Regulacja ta ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa prowadzonych prac budowlanych i zapewnienie ochrony istniejącej infrastruktury.

Art. 14 - forma żądania przez gestora własnego nadzoru nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji infrastrukturalnej

Projekt ustawy zakłada, że żądanie przez gestora własnego nadzoru nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji infrastrukturalnej musi być nałożony poprzez wskazanie w formie pisemnej lub za pomocą poczty elektronicznej: adresu poczty elektronicznej lub adresu pocztowego, na który inwestor jest zobowiązany przesłać zawiadomienie o zamiarze rozpoczęcia robót w miejscu zabezpieczenia infrastruktury gestora sieci.

Zakłada się, że ponadto, że inwestor przesyła zawiadomienie o zamiarze rozpoczęcia robót w miejscu zabezpieczenia infrastruktury gestora sieci na określony termin, tj. minimum 3 dni robocze przed planowanym rozpoczęciem robót budowlanych w tej lokalizacji. Celem tego zapisu jest uniknięcie sytuacji stawiania żądań ze strony gestora o obowiązku powiadomienia na znacznie dłuższe okresy (kilkunastodniowe), które w praktyce uniemożliwiają właściwe zaplanowanie i przebieg inwestycji.

Art. 15 – odpłatność za własny nadzór gestora nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji infrastrukturalnej

Co do zasady projekt ustawy zakłada, że nadzór, o którym mowa w art. 13, tj. na własne żądanie gestora - odbywa się nieodpłatnie. Natomiast może dochodzić do sytuacji, kiedy inwestor będzie zainteresowany nadzorem gestora, pomimo braku nałożenia takiego obowiązku – w takim przypadku odpłatność za nadzór odbywa się zgodnie z odrębnymi przepisami.

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 16 – zmiany w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane:

Zmiana 1: w art. 3 pkt 7a

Zmienia się definicję przebudowy innych obiektów liniowych niż drogi, dopuszczając zmiany charakterystycznych parametrów w granicach dotychczasowych działek gruntu. Należy bowiem wyraźnie odróżnić przebudowę istniejącej sieci od jej remontu. Obecna definicja przebudowy sieci w zasadzie jest przepisem martwym, gdyż organy AAB w trakcie rozpatrywania wniosków o pozwolenie na budowę inwestycji infrastrukturalnych często żądają zachowania tej samej trasy i długości sieci, co de facto ujęte jest w definicji remontu.

Zmiana 2: w art. 3 dodaje się pkt 14aa

Wprowadza się definicję aktualnej mapy do celów projektowych. Obecne przepisy nie regulują tej kwestii, a praktyka stosowania przepisów jest zróżnicowana. Problem dotyka wielu inwestycji infrastrukturalnych, które ze względu na swoją specyfikę, tj. przebieg po dużej ilości działek, są narażone bardzo często na zdezaktualizowanie się mapy do celów projektowych (MDCP). W obecnym stanie prawnym MDCP może być nieaktualna następnego dnia po jej wykonaniu przez geodetę – jeśli w tym czasie np. zostanie wydana decyzja o podziale jakiegokolwiek nieruchomości mieszczącej się w zakresie MDCP, czy zostanie dokonana inwentaryzacja przyłącza do budynku. W przypadku obiektów liniowych, prowadzonych po wielu działkach, takie sytuacje są niemal codziennością.

Proponowana definicja zmierza więc w kierunku „zalegalizowania” procedur stosowanych przez część ośrodków geodezyjnych i organów AAB. Polega ona na tym, że w przypadku, gdy na terenie objętym stosunkowo nową MDCP zaszły jakiegokolwiek zmiany skutkujące jej pozorną dezaktualizacją, to w ciągu 2 lat od dnia opatrzenia MDCP klauzulą urzędową, o której mowa w art. 40 ust. 3g pkt 3 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, może ona zostać uzupełniona przez geodetę o aktualne dane **pozyskane z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego** bez konieczności dokonywania zgłoszenia prac geodezyjnych lub kartograficznych, jeżeli uzupełnienie to nie wiąże się z koniecznością dokonania przez tego geodetę zmian w bazach danych ewidencji gruntów i budynków, geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, szczegółowych osnów geodezyjnych oraz

obiektów topograficznych o szczegółowości zapewniającej tworzenie standardowych opracowań kartograficznych w skalach 1:500-1:5000. Wyklucza się tym samym ryzyko powstania bałaganu w tym zasobie. Uzupełniona treść mapy do celów projektowych musiałaby ponadto zawierać wskazanie materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego stanowiących podstawę uzupełnienia. W celu umożliwienia korzystania z map w wersji cyfrowej - mapa nie musi zawierać podpisu wykonawcy mapy, ani kaluzul.

Jest to kolejny krok w stronę usprawnienia i przyspieszenia realizacji procesu inwestycyjnego, jak również zmniejszenia kosztów ponoszonych przez inwestora na zapewnienie aktualności opracowań geodezyjno-kartograficznych będących podstawą projektu budowlanego. Powyższe rozwiązanie zostało już wcześniej zaproponowane w projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z uproszczeniem procesu inwestycyjno-budowlanego, która do dzisiaj nie została przesłana do Sejmu: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12303101/katalog/12458818#12458818>.

Zmiana 3: dodaje się art. 5b-5d

W projekcie zaproponowano dodanie przepisów, którymi wprowadzono zasadę, iż prawa rzeczowe do nieruchomości ustalane będą na podstawie treści ksiąg wieczystych, zbioru dokumentów albo innych dokumentów urzędowych. Ponadto, w celu usunięcia wątpliwości pod jaki adres należy dokonywać doręczeń, wprowadzono rozwiązanie, zgodnie z którym podstawowym sposobem dokonywania doręczeń jest doręczenie na adres wskazany w ewidencji gruntów i budynków.

W interesie właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości będzie zatem upewnienie się, czy stan uwidoczony w ewidencji odpowiada rzeczywistemu stanowi prawnemu. Przepis dopuszczać będzie jednak przyjęcie przez organ danych innych niż wynikające z ww. ewidencji, jeśli będą one znane mu z urzędu lub gdy zostały wskazane przez stronę w toku postępowania. Dopiero w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym lub braku danych w ewidencji gruntów i budynków pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości, zawiadomienia dokonywane będą w drodze obwieszczenia, o którym mowa w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Dodatkowo określono sposób dokonywania doręczeń zawiadomień o wszczęciu postępowania, jak również wysyłanych w toku postępowania pism, które kierowane są do wszystkich stron, a także rozstrzygnięć oraz zawiadomień o ich wydaniu. W przypadku

inwestycji celu publicznego (w rozumieniu art. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) zawiadomienie o wszczęciu postępowania oraz inne pisma w jego toku doręczać się będzie w sposób przewidziany w art. 39 – 48 Kodeksu postępowania administracyjnego – inwestorowi oraz właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji. Doręczenie ww. pism pozostałym stronom nastąpi w formie obwieszczenia.

Podobne zasady dotyczyć będą doręczania rozstrzygnięć oraz zawiadomień o ich podjęciu. Rozstrzygnięcie doręczane będzie wnioskodawcy, natomiast zawiadomienie o rozstrzygnięciu doręczane będzie właścicielom oraz użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych tym rozstrzygnięciem, z tym, że przyjmować będzie się fikcję prawną, iż skutkiem doręczenia tego zawiadomienia będzie doręczenie rozstrzygnięcia tym podmiotom. Pozostałym stronom rozstrzygnięcie postępowania doręczane będzie w drodze obwieszczenia.

Powyższe rozwiązania mają wpłynąć na sprawność i ekonomikę postępowań prowadzonych przed organami administracji architektoniczno - budowlanej i nadzoru budowlanego oraz zmniejszyć jego biurokratyzację.

Zmiana 4: w art. 29 ust. 1 pkt 2 lit. e

Zmiana polega na zastąpieniu dotychczasowego ciśnienia roboczego sieci gazowej nie wyższego niż 0,5 MPa na 1,6 MPa. Tym samym zwiększy zakres sieci gazowych będzie zwolniony z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę.

Zmiana 5: w art. 29 ust. 4 pkt 3 lit. d

Celem zmiany jest zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę i zgłoszenia robót budowlanych polegających na instalowaniu wewnątrz i na zewnątrz użytkowanego obiektu budowlanego instalacji, z wyłączeniem instalacji gazowych. Obecnie obowiązujący przepis mówi o zwolnieniu z ww. obowiązku wyłącznie instalacji w kontekście budynków, natomiast proste instalacje wykonuje się również w odniesieniu do innych obiektów budowlanych, szczególnie infrastrukturalnych, np. odwodnienie komór ciepłych.

Zmiana 6: w art. 29a ust. 2

Usuwa się wątpliwości interpretacyjne wyrażane przez niektórych gestorów sieci: czy oprócz uzgodnienia projektu przyłącza zgodnie z wydanymi przez nich warunkami przyłączenia, należy dokonać dodatkowo zgłoszenia budowy przyłącza do organu AAB.

Projektowany przepis jednoznacznie wskazuje, że uzgodnienie planu sytuacyjnego przez gestora sieci skutkuje brakiem obowiązku dokonania zgłoszenia, o którym mowa w art. 30.

Zmiana 7: w art. 30 ust. 3a, 4a-4c

Umożliwia się dołączenia do zgłoszenia kopii dokumentów.

Zmiana 8: w art. 33 ust. 1

Zmiana dostosowuje przepis do specyfiki obiektów liniowych poprzez umożliwienie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę obiektów liniowych w podziale na etapy.

Zmiana 9: w art. 33 ust. 2 pkt 1

W przepisie tym pojawi się pojęcie projektu budowlanego w postaci elektronicznej, który w chwili obecnej nie jest przewidziany. Zaproponowana zmiana umożliwi składanie do organu projektu, nie tylko jak obecnie w wersji papierowej, ale także w wersji elektronicznej. Proponowana zmiana ponadto doprecyzowuje, że do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć projekt wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami i innymi dokumentami, których obowiązek dołączenia lub uzyskania przed złożeniem wniosku o pozwolenie na budowę wynika z przepisów odrębnych ustaw, lub kopiami tych opinii, uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów. Obowiązek dołączenia powyższych dokumentów wynika z przepisów nielicznych ustaw, a oczywistym zamiarem ustawodawcy było określenie tego katalogu w sposób szerszy, tj. takich, których obowiązek również uzyskania przed złożeniem wniosku o pozwolenie na budowę wynika z przepisów odrębnych ustaw.

W odniesieniu do podpisu elektronicznego złożonego na projekcie budowlanym należy zauważyć, że zgodnie z paragrafem 35 nowego rozporządzenia ws. standardów geodezyjnych operat elektroniczny (którego stosowanie stanie się obowiązkowe od 2022 r.) może być opatrzony podpisem zaufanym, osobistym lub kwalifikowanym. Skutek złożenia każdego z tych trzech podpisów jest dokładnie taki sam. Mimo przyjęto, że najlepszym rozwiązaniem jest podpis kwalifikowany jako lepsze zabezpieczenie ze względu na możliwość wystąpienia np. błędu technicznego, a także z uwagi na to, że:

- plik pdf wielostronicowego projektu budowlanego z podpisem elektronicznym na pierwszej stronie /jak na Dziennikach Ustaw/ jednoznacznie potwierdza, że dokument został podpisany przez właściwą osobę wraz z datą podpisu,
- ewentualny wydruk takiego projektu również będzie opatrzony podpisem,

- podpis kwalifikowany łatwiej kontrasygnować, co ułatwi złożenie podpisu przez wszystkich projektantów i sprawdzających w przypadku opracowań wielobranżowych.

Zmiana 10: w art. 33 ust. 2 pkt 4 uchyla się lit. b

Likwiduje się obowiązek dołączenia do wniosku o pozwoleniu na budowę postanowienia o uzgodnieniu z organem AAB tras sieci wyprowadzonych poza granice terenu zamkniętego. Jest to czynność zbędna w sytuacji, gdy inwestor i tak musi wystąpić o pozwolenie na budowę do tego organu. Usunięcie tego przepisu umożliwi nadania biegu postępowań przed dwoma organami jednocześnie, a tym samym istotnie skraca całkowity czas uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę dla całej inwestycji.

Zmiana 11: w art. 33 ust. 2 pkt 10

Proponowana zmiana doprecyzowuje, że do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć oświadczenie projektanta posiadającego uprawnienia budowlane w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b, dotyczące możliwości podłączenia projektowanego obiektu budowlanego, w którym przewidywane jest wykorzystywanie ciepła na potrzeby ogrzewania lub podgrzewu ciepłej wody użytkowej, do istniejącej sieci ciepłowniczej. Brak tego doprecyzowania rodzi wątpliwości, który projektant jest zobowiązany do złożenia tego oświadczenia.

Tym samym doprecyzowano również, że oświadczenie to jest wymagane w przypadku projektowanego obiektu budowlanego, **w którym przewidywane jest wykorzystywanie ciepła na potrzeby ogrzewania lub podgrzewu ciepłej wody użytkowej**. Brak tego doprecyzowania jest przyczyną żądania przez organy aab dołączenia oświadczenia do każdego obiektu budowlanego, tj. również takiego, który nie zużywa energii cieplnej, np. stacje redukcyjne gazu.

Zmiana 12: w art. 33 dodaje się ust. 2b i 2c

Proponowany przepis za równoważne z oryginałami opinii, uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów, załączanych do wniosku o pozwolenie na budowę. Umożliwi to dokonywanie ich skanów, a w konsekwencji przekazywanie ich do organu w wersji elektronicznej.

Natomiast w projektowanym ust. 2c zostanie wprost stwierdzone, że wniosek o pozwolenie na budowę można również składać w formie dokumentu elektronicznego.

Obecnie wnioski o pozwolenie na budowę może być składany wyłącznie w formie tradycyjnej (papierowej).

Zmiana 13: w art. 34

Niniejsza nowelizacja proponuje za równoważne z oryginałami dokumentów uznawanie ich kopii, bez wskazywania, że mają być one przez kogoś konkretnego poświadczane za zgodność z oryginałem. Tym samym skoro zasadą będzie uznawanie za wiarygodne wszelkiego rodzaju kopii, to tym samym, nie ma potrzeby oczekiwania, aby akurat ten konkretny dokument, jakim jest mapa, musiał być poświadczony przez określoną osobę, skoro inne dokumenty, takie jak uzgodnienia, pozwolenia opinie itd., nie wymagają określonego podmiotu do poświadczenia. Dlatego też w art. 34 ust. 3 pkt 1 skreśla się wyrazy „poświadczonej za zgodność z oryginałem przez projektanta”.

Dodatkowo precyzuje się, że kopia mapy może być w formacie rastrowym lub wektorowym, co ma na celu umożliwienie sporządzenia projektu zagospodarowania działki lub terenu zarówno na mapach skanowanych (na terenach, gdzie nie występuje jeszcze mapa cyfrowa), jak i na mapach cyfrowych. Z sygnałów projektantów wynika bowiem, że zdarza się, iż obecnie niektóre organy AAB nie akceptują projektów sporządzonych na mapach w wersji cyfrowej.

Ponadto dokonano zmian redakcyjnych dotyczących oświadczenia projektanta o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

Jednocześnie potwierdzono, że zgodnie z nowelizacją każda z części projektu budowlanego, czyli: projekt zagospodarowania działki lub terenu, projekt architektoniczno-budowlany oraz projekt techniczny, może być od tej pory sporządzana także w postaci elektronicznej - opatrzonym podpisem elektronicznym projektanta i sprawdzającego, o ile jest wymagany. W rozporządzeniu w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego zostanie doprecyzowana kwestia możliwości podziału projektu na pliki i podpisu każdej z części przez odpowiedniego projektanta i sprawdzającego, o ile jest wymagany .

Zaproponowane przez nowelizację wprowadzenie dwóch form sporządzania projektu budowlanego, czyli papierowej i elektronicznej, spowodowało konieczność zmian redakcyjnych w ust. 4a oraz dodania ust. 4b.

Zmiana 14: w art. 36a

Dodany przepis ma na celu udzielenie upoważnienia odpowiedniemu ministrowi do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy zakres i formę projektu budowlanego w formie elektronicznej. Rozporządzenie to ma uwzględniać możliwości podziału projektu na pliki i określenie zasad podpisu w formie elektronicznej przez odpowiedniego projektanta i sprawdzającego, o ile jest wymagany.

Zmiana 15: w art. 36a

Proponuje się wprowadzenie szeregu zmian w art. 36a, których jednak z najbardziej doniosłych skutków będzie uporządkowanie zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Efekt ten planuje się osiągnąć poprzez łączne wprowadzenie następujących mechanizmów:

- a) ust. 5b dodaje się pkt 1a – w przypadku obiektów liniowych można przekroczyć 2% zmiany długości, jeśli będzie to spowodowane wyższą koniecznością, w szczególności stwierdzeniem kolizji z istniejącymi obiektami podziemnymi, które nie zostały wykazane na mapie do celów projektowych, a fakt wystąpienia kolizji został odpowiednio udokumentowany (do wyraźnych zmian trasy nie powinno dochodzić z wygody wykonawcy, a wyłącznie w przypadkach niemożliwych do przewidzenia),
- b) ust. 5b pkt 2 - jeżeli dla zamierzonych zmian uzyskano ponowne uzgodnienia, to odstępstwo nie będzie musiało być zakwalifikowane jako istotne,
- c) ust. 5c - w przypadku odstąpienia od projektowanej trasy obiektu liniowego inwestor jest zobowiązany do wykonania inwentaryzacji istniejących obiektów budowlanych zlokalizowanych w wykopie (następuje aktualizacja zasobu geodezyjnego i kartograficznego),
- d) ust. 5d - kierownik budowy jest zobowiązany umieścić w dokumentacji budowy dowody w postaci zdjęć lub w innej formie informacje potwierdzające konieczność zmiany trasy obiektu liniowego.

W efekcie luzowane są rygory kwalifikacji odstępstw istotnych dla obiektów liniowych ze względu na ich specyfikę. Pozytywne skutki powyższych rozwiązań, to zmniejszenie ogólnej liczby przypadków obowiązku zmiany pozwolenia na budowę, w tym dezaktualizacji MDCP, znaczące skrócenie realizacji robót, uporządkowanie (również wstecznie) zasobu geodezyjnego i kartograficznego poprzez inwentaryzację istniejących obiektów budowlanych zlokalizowanych w wykopie, bardziej wiarygodne inwentaryzacje geodezyjne wykonanych robót realizowanej inwestycji.

Zmiana 16: w art. 81 dodaje się ust. 1a

Pomimo uchylenia ust. 2 w art. 35 od 11 lipca 2003 r., który pozwalał organom badać zgodność projektu architektoniczno-budowlanego z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, nadal funkcjonuje przepis art. 81 ust. 1 pkt 1 lit. c, który jest w praktyce różnorodnie interpretowany i stosowany. Część organów AAB uważa, że przepis ten pozwala im na badanie zgodności rozwiązań architektoniczno-budowlanych z przepisami techniczno-budowlanymi oraz zasadami wiedzy technicznej w projekcie architektoniczno-budowlanym. Jest to wyraźnie sprzeczne z intencją ustawodawcy i reformą Prawa budowlanego, która na uprawnionego projektanta nałożyła szczególne obowiązki i odpowiedzialność za przyjęte rozwiązania w tej części projektu budowlanego.

Wobec powyższego w projektowanej ustawie proponuje się dodanie przepisu, który wyraźnie wskazuje, że ust. 1 pkt 1 lit. c organy administracji architektoniczno-budowlanej wykonują w zakresie zadań wynikających z art. 35 ust. 1 pkt 2, tj. sprawdzania zgodność wyłącznie projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami techniczno-budowlanymi.

Zmiana 17: w art. 82 dodaje się ust. 3a

Proponowana zmiana dostosowuje przepis do specyfiki obiektów liniowych poprzez umożliwienie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę lokalizowanego na różnych terenach przez jeden organ. Często spotykaną sytuacją jest projektowanie obiektów liniowych na terenie dróg gminnych i jednocześnie dróg wojewódzkich, krajowych lub obszarach kolejowych. W obecnie obowiązującym stanie prawnym wymaga to wydania decyzji przez różne organy AAB: starostę i wojewodę. Często oba organy mają różne wymagania co do formy podzielonego projektu, co utrudnia przygotowanie dokumentacji i przedłuża proces uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę. W celu wyeliminowania tych niedogodności projekt ustawy przewiduje, że w takich przypadkach organem wydającym decyzję na całą inwestycję będzie starosta.

Rozwiązanie to jest zgodne z założeniami przygotowanymi przez Zespół doradczy do przygotowania założeń reformy procesu inwestycyjno-budowlanego oraz systemu planowania i zagospodarowania przestrzennego, gdzie przewiduje się ograniczenie przypadków wskazujących wojewodę jako organ pierwszej instancji wyłącznie do terenów zamkniętych.

Zmiana 18: w art. 82b

Proponowana zmiana ma na celu rozszerzenie rejestru wniosków o pozwolenie na budowę i decyzji o pozwoleniu na budowę o informację na temat daty uzyskania ostateczności decyzji. Rozwiązanie to pozwoli na uzyskanie wiedzy przez inwestora (a tym samym również inne instytucje, np. finansujące inwestycję) o tym fakcie, bez konieczności fizycznego potwierdzania ostateczności decyzji o pozwoleniu na budowę.

Ponadto obligeuje się publikację określonych danych zawartych w rejestrach w ciągu 3 dni roboczych od zdarzenia. Celem przepisu jest zobligowanie organów odpowiedzialnych do systematycznego uzupełniania danych w rejestrach, które niestety często są uzupełniane z dużym opóźnieniem lub w ogóle.

Zmiana 19: w art. 88a ust. 1 dodaje się pkt 4

Proponowana zmiana ma na celu ujednoczenie wniosków niezbędnych przy rozpoczęciu i zakończeniu budowy. Obecnie nie istnieją urzędowe wzory takich wniosków i nie przewiduje się ich wprowadzenia. Większość powiatowych i wojewódzkich organów nadzoru budowlanego stosuje własne druki, publikowane również na swoich stronach internetowych, ale jednocześnie odmawiają przyjęcia wniosków na innych drukach, spełniających wymogi wynikające z obowiązujących przepisów. Komplikuje to i przedłuża niepotrzebnie postępowania związane z rozpoczęciem, realizacją i zakończeniem budowy.

Zakłada się, że wzór druków opublikowany przez GUNB, a w szczególności udostępniony na stronie internetowej wraz z odpowiednim zaleceniem GINB skierowanym do organów NB, zapobiegłby próbom kwestionowania takich wzorów wniosków, bez konieczności nadawania im charakteru bezwzględnie obowiązującego, tj. wymagającego aktualizacji w formie przepisów prawa powszechnie obowiązującego.

Art. 17 – zmiany w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

Zmiana 1: w art. 64 ust. 2 pkt 3

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wyciągu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wydanie opinii niezbędnej do wydania postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać

na środowisko. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Zmiana 2: w art. 64 dodaje się ust. 5

Proponuje się, aby zasięganie opinii niezbędnej do wydania postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - odbywało się poprzez wymianę korespondencji pomiędzy organami wymienionymi w ust. 1 i 1a drogą elektroniczną. Przyczyni się to do skrócenia czasu trwania postępowania, a także zmniejszy koszty i czas przeznaczony na przygotowanie korespondencji w formie papierowej.

Zmiana 3: w art. 70 dodaje się ust. 5

Analogicznie jak w art. 64 - proponuje się, aby zasięganie opinii niezbędnej do wydania postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - odbywało się poprzez wymianę korespondencji pomiędzy organami wymienionymi w ust. 1 i 1a drogą elektroniczną. Przyczyni się to do skrócenia czasu trwania postępowania, a także zmniejszy koszty i czas przeznaczony na przygotowanie korespondencji w formie papierowej.

Zmiana 4: w art. 72 uchyla się ust. 1 pkt 3

Proponowana zmiana zmierza do likwidacji obowiązkowej kolejności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (a tym samym także decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego).

Przepis ten powoduje obecnie wiele komplikacji, gdyż w wielu przypadkach dopiero po uzyskaniu decyzji o warunkach zabudowy inwestor otrzymuje informacje niezbędne do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W efekcie często dochodzi do konieczności zmiany wydanej już decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. **Uchylenie przepisu umożliwi więc równoległe procedowanie wniosków o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a także decyzji o warunkach zabudowy i**

zagospodarowania terenu, co znacznie skraca całkowity czas procesu przygotowania dokumentacji projektowej od strony formalnej.

Zmiana 5: w art. 74 ust. 1 pkt 3a

Zamiast mapy w postaci papierowej oraz elektronicznej dołączanej do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przewiduje się możliwość dołączenia mapy w postaci papierowej lub elektronicznej.

Zmiana 6: w art. 74 ust. 1 pkt 5

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysów z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Zmiana 7: w art. 74 ust. 1 pkt 6

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu z rejestru gruntów lub innego dokumentu pozwalającego na ustalenie stron postępowania, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zdaniem projektodawcy wystarczające jest dołączenie wykazu z numerami działek ewidencyjnych, natomiast pozyskanie danych osobowych stron postępowania powinno odbywać się poprzez wymianę informacji pomiędzy organem prowadzącym postępowanie, a starostą prowadzącym ewidencję gruntów i budynków. Odpowiednie zmiany w tej kwestii zaproponowano równolegle w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Rozwiązanie to pozwoli zmniejszyć ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i skróci proces przygotowania kompletnego wniosku o czas uzyskania danych z ewidencji gruntów i budynków przez inwestora.

Zmiana 8: w art. 74 ust. 1a

Zaproponowana zmiana jest konsekwencją ww. zmiany w art. 74 ust. 1 pkt 6.

Zmiana 6: w 77 ust. 2 pkt 3

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o uzgodnienie lub opinię przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Art. 18 – zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne:

Zmiana 1: w art. 17 ust. 1 pkt 3 lit. b

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji obowiązywania przepisów ustawy dotyczących urządzeń wodnych w zakresie inwestycji infrastrukturalnych: rurociągów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, wraz z infrastrukturą towarzyszącą, prowadzonych przez wody powierzchniowe oraz przez wały przeciwpowodziowe. Obecnie obowiązujący przepis nakłada bowiem wiele zbytecznych obowiązków wynikających z Prawa wodnego na realizację tego rodzaju inwestycji, zarówno na gestorów sieci, jak również na organy RZGW. Rezygnacja z traktowania sieci jako urządzeń wodnych pozwoli skrócić czas uzyskiwania stosownych pozwoleń, w tym decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (ULICP), czy pozwoleń na budowę oraz zdecydowanie odciążyć pracowników RZGW, zobligowanych obecnymi przepisami do zbędnych decyzji, zgód i opinii.

Zmiana 2: w art. 166 ust. 2 pkt 8

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji obowiązku uzyskania uzgodnienia w formie decyzji z Wodami Polskimi, projektów decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (ULICP) na terenach zalewowych - **w przypadku inwestycji infrastrukturalnych**. Wody Polskie zostały obarczone bardzo wieloma obowiązkami, które przekładają się na długie terminy załatwiania spraw (wewnętrzne przepisy pozwalają na załatwienie spraw do 120 dni). Jednocześnie należy dostrzec, że inwestycje infrastrukturalne, o których mowa w niniejszej ustawie, nie wymagają ochrony przed skutkami powodzi na terenach zalewowych. Wobec powyższego likwidacja obowiązku uzyskania takiego uzgodnienia z istotny sposób przyczyni się do skrócenia czasu uzyskania decyzji ULICP w

przypadku tych inwestycji oraz pozwoli zmniejszyć koszty ich wydania. Obecne przepisy obligują RZGW do wydania decyzji w odpowiedzi na wszczęte postępowanie ULICP na obszarach o szczególnym zagrożeniu powodziowym przez urzędy gmin (podwójne postępowania administracyjne w jednej sprawie).

Zmiana 3: w art. 261 dodaje się ust. 2b

Celem projektowanego przepisu jest wyraźne rozróżnienie (w przypadku inwestycji infrastrukturalnych) etapu wydawania prawa nieruchomości na cele budowlane przez Wody Polskie na terenach zarządzanych przez ten podmiot, od etapu zawarcia umowy użytkowania. Należy bowiem zauważyć, że zawarcie umowy użytkowania jest procesem czasochłonnym, w którym następuje m.in. wyliczenie opłat na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości jednostkowych stawek opłaty rocznej za użytkowanie gruntów pokrytych wodami. Procedura ta powinna więc być uruchamiana w przypadku gdy nie ma wątpliwości, iż planowana inwestycja zostanie zrealizowana. Aby taka pewność zaistniała inwestor inwestycji infrastrukturalnej powinien legitymować się prawem dysponowania nieruchomością na cele budowlane (nie tylko na nieruchomościach zarządzanych przez Wody Polskie, ale również na przyległych i na całym pozostałym obszarze planowanej inwestycji, co w przypadku inwestycji infrastrukturalnych stanowi istotny czynnik odróżniający je od pozostałych inwestycji realizowanych punktowo) i szeregiem innych decyzji niezbędnych do uzyskania pozwolenia na budowę. W trakcie uzyskiwania tych dokumentów może dochodzić do korekt przebiegu planowanej inwestycji, a wręcz do zrezygnowania z niej. W tej sytuacji poczynione czynności zakończone zawarciem umowy użytkowania stają się zbędne lub wymagają korekty.

Wobec powyższego proponuje się, aby udzielenie zgody wodnoprawnej stanowiło prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane (zastosowano odpowiednie zmiany w art. 400 i 423), gdyż na etapie wydawania tych zgód organ dokonuje wystarczającej analizy sprawy. Ponadto wydaje się niemożliwa sytuacja, w której Wody Polskie udzieliłyby zgody wodnoprawnej, a następnie odmówiły prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane na terenie udzielonej zgody. Natomiast zawarcie umowy użytkowania odbywałoby się na późniejszym etapie, gdy inwestor będzie miał już pewność, że inwestycja może dojść do realizacji. Takie podejście będzie nie tylko z korzyścią dla inwestora, ale także dla wszystkich podmiotów uczestniczących w przygotowaniu i podpisaniu umowy użytkowania, co odciąży pracowników przygotowujących te dokumenty.

Zmiana 4: w art. 264 dodaje się ust. 10

Celem projektowanego przepisu, tak jak w przypadku modyfikowanego art. 261, jest wyraźne rozróżnienie (w przypadku inwestycji infrastrukturalnych) etapu wydawania prawa nieruchomości na cele budowlane przez Wody Polskie na terenach zarządzanych przez ten podmiot, od etapu zawarcia umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia. Należy bowiem zaznaczyć, że zawarcie umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia jest procesem czasochłonnym. Procedura ta powinna więc być uruchamiana w przypadku gdy nie ma wątpliwości, iż planowana inwestycja zostanie zrealizowana. Aby taka pewność zaistniała inwestor inwestycji infrastrukturalnej powinien legitymować się prawem dysponowania nieruchomością na cele budowlane (nie tylko na nieruchomościach zarządzanych przez Wody Polskie, ale również na przyległych i na całym pozostałym obszarze planowanej inwestycji, co w przypadku inwestycji infrastrukturalnych stanowi istotny czynnik odróżniający je od pozostałych inwestycji realizowanych punktowo) i szeregiem innych decyzji niezbędnych do uzyskania pozwolenia na budowę. W trakcie uzyskiwania tych dokumentów może dochodzić do korekt przebiegu planowanej inwestycji, a wręcz do zrezygnowania z niej. W tej sytuacji poczynione czynności zakończone zawarciem umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia stają się zbędne lub wymagają korekty.

Wobec powyższego proponuje się, aby udzielenie zgody wodnoprawnej stanowiło prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane (zastosowano odpowiednie zmiany w art. 400 i 423), gdyż na etapie wydawania tych zgód organ dokonuje wystarczającej analizy sprawy. Ponadto wydaje się niemożliwa sytuacja, w której Wody Polskie udzieliłyby zgody wodnoprawnej, a następnie odmówiły prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane na terenie udzielonej zgody. Natomiast zawarcie umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia odbywałoby się na późniejszym etapie, gdy inwestor będzie miał już pewność, że inwestycja może dojść do realizacji. Takie podejście będzie nie tylko z korzyścią dla inwestora, ale także dla wszystkich podmiotów uczestniczących w przygotowaniu i podpisaniu umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia, co odciąży pracowników przygotowujących te dokumenty.

Zmiana 5: w art. 389 pkt 6

Proponuje się jednoznaczne wskazanie, iż przydomowe oczyszczalnie ścieków nie wymagają uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

Obowiązujące przepisy są różnorodnie interpretowane, doczekały się interpelacji poselskiej (<https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/interpelacja.xsp?typ=INT&nr=7135&view=6>) i stanowiska Wód Polskich (<https://wody.gov.pl/114-nieprzypisany/487-faq> pkt. 15).

Niezależnie od powyższych wystąpień organy AAB różnorodnie stosują przepisy w tym zakresie, co naraża inwestorów na wysokie koszty i przedłużanie postępowań umożliwiających budowę przydomowych oczyszczalni ścieków.

Zmiana 6: w art. 389 pkt 9

Proponowana zmianę przepisu należy rozpatrywać łącznie ze zmianą nr 5-8. Zmiany te prowadzą do konieczności uzyskania pozwoleń wodnoprawnych tylko w przypadku prowadzenia sieci przez śródlądowe drogi wodne, a likwidują obowiązek uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w przypadku prowadzenia przez wody powierzchniowe płynące oraz przez wały przeciwpowodziowe rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów. Obecne przepisy nakładają niepotrzebnie, w niczym nieuzasadnionych przypadkach, taki obowiązek przy prowadzeniu sieci pod rowami, ciekami czy rzeczkami. Wprowadzenie proponowanych zmian w znaczący sposób zmniejszy obciążenia finansowe związane z procesem uzyskiwania pozwolenia na budowę, skróci czas uzyskiwania pozwoleń na budowę sieci uzbrojenia terenu i odciąży pracowników RZGW od zbędnej, nikomu niepotrzebnej pracy. Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w przypadku prowadzenia przez wody powierzchniowe płynące oraz przez wały przeciwpowodziowe rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów. Obecnie obowiązujący przepis nakłada bowiem wiele zbytecznych obowiązków wynikających z Prawa wodnego na realizację tego rodzaju inwestycji.

Zmiana 7: w art. 389 pkt 10

Proponowana zmiana jest związana ze zmianą w pkt 9, tj. wprowadza obowiązek uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w przypadku prowadzenia przez śródlądowe drogi wodne oraz przez wały przeciwpowodziowe oprócz napowietrznych linii energetycznych i telekomunikacyjnych, dodatkowo: rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów. Obecnie obowiązujący przepis nakłada bowiem wiele zbytecznych obowiązków wynikających z Prawa wodnego na realizację tego rodzaju inwestycji.

Zmiana 8: w art. 390 ust. 1 pkt 1 lit. b

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w przypadku lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią inwestycji infrastrukturalnych. Naturalnym jest uzyskanie zgody na lokalizację budynków na tych obszarach. Jednak stosowanie obecnych przepisów do sieci nie ma żadnego

uzasadnienia, ponieważ ich lokalizacja na powyższych terenach nie powoduje zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi czy zwierząt.

Zmiana 9: w art. 393 ust. 4

Proponowana zmiana wynika ze zmian art. 400 i 423 - w zakresie udzielania prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane na terenach zarządzanych przez Wody Polskie, poprzez wydanie zgody wodnoprawnej.

Zmiana 10: w art. 394 ust. 1 uchyla się pkt 3

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji obowiązku zgłoszenia wodnoprawnego w przypadku prowadzenia przez wody inne niż śródlądowe drogi wodne napowietrznych linii energetycznych i telekomunikacyjnych. Przejście np. napowietrzną linią energetyczną przez rów wymaga zgłoszenia. Obecnie obowiązujący przepis nakłada wiele zbytecznych obowiązków wynikających z Prawa wodnego na realizację tego rodzaju inwestycji.

Zmiana 11: w art. 395 dodaje się pkt 15

Proponowana zmiana przepisu zmierza do rozszerzenia katalogu obiektów nie wymagających pozwolenia wodnoprawnego albo zgłoszenia wodnoprawnego. Z ww. obowiązku zwalnia się prowadzenie przez inne wody niż śródlądowe drogi wodne oraz przez wały przeciwpowodziowe rurociągów, przewodów w rurociągach osłonowych lub przepustów, linii energetycznych, linii telekomunikacyjnych oraz innych urządzeń, wraz z infrastrukturą towarzyszącą.

Obecnie obowiązujący przepis nakłada bowiem wiele zbytecznych obowiązków wynikających z Prawa wodnego na realizację tego rodzaju inwestycji.

Zmiana 12: w art. 400 dodaje się ust. 1a i 1b

Proponowana zmiana przepisu zmierza do likwidacji terminowych decyzji pozwolenia wodnoprawnego w przypadku sieci uzbrojenia terenu. Wydaje się niczym nie uzasadnione występować o pozwolenie wodnoprawne na istniejącą sieć. W przypadku sieci uzbrojenia terenu decyzje te powinny wydawać się na czas nieokreślony.

Jednocześnie wprowadza się zasadę, że pozytywne (zgodne z wnioskiem) decyzje pozwolenia wodnoprawnego dotyczące nieruchomości, których zarządcą są Wody Polskie, stanowią prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane - eliminowana jest procedura występowania ponownie do tego samego organu, który wydawał pozwolenie

wodnoprawne o prawo dysponowania nieruchomością, skoro decyzja w tym o *de facto* podobnym charakterze została wydana.

Zmiana 13: w art. 401 ust.3

Zmiana zmierza do wyeliminowania progu 10 stron w celu stosowania art. 49 Kpa - wymóg ten nie ma uzasadnienia w przypadku tej decyzji.

Zmiana 14: w art. 407 ust. 2 uchyla się pkt 3

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Zmiana 15: w art. 407 ust. 2 pkt 5

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu z rejestru gruntów lub uproszczonego wypisu z rejestru gruntów dla nieruchomości usytuowanych w zasięgu oddziaływania zamierzonego korzystania z wód lub w zasięgu oddziaływania planowanych do wykonania urządzeń wodnych - z wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego. Zdaniem projektodawcy wystarczające jest dołączenie wykazu z numerami działek ewidencyjnych, natomiast pozyskanie danych osobowych stron postępowania powinno odbywać się poprzez wymianę informacji pomiędzy organem prowadzącym postępowanie, a starostą prowadzącym ewidencję gruntów i budynków. Odpowiednie zmiany w tej kwestii zaproponowano równolegle w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Rozwiązanie to pozwoli zmniejszyć ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i skróci proces przygotowania kompletnego wniosku o czas uzyskania danych z ewidencji gruntów i budynków przez inwestora.

Zmiana 16: w art. 422 uchyla się pkt 3

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku zgłoszenia wodnoprawnego. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku

Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Zmiana 17: w art. 423 dodaje się ust. 12

Proponowana zmiana przepisu wprowadza zasadę, że pozytywnie zakończone i potwierdzone: zaświadczenie, o którym mowa w ust. 9 oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 11 dotyczące nieruchomości, których zarządcą są Wody Polskie, stanowią prawo dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

Art. 19 – zmiany w ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2020 r. poz. 532 oraz 568):

Zmiana 1: w art. 22 w ust. 3 po pkt 5a dodaje się pkt 5b

Zdaniem spółdzielni mieszkaniowych, po zmianie art. 27 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. z 2013 r. poz. 1222 z późn. zm.) – poprzez odesłanie do art. 22 ustawy o własności lokali (t.j. z 2015 r. poz. 1892 z późn. zm.) ograniczono zakres sprawowanego przez spółdzielnie mieszkaniowe zarządu jedynie do zarządu zwykłego. W efekcie dla uzyskania zgody na lokalizację (budowę nowych lub przebudowę starych sieci, tj. prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane) sieci infrastruktury podziemnej niezbędne jest uzyskanie zgody wszystkich właścicieli lokali, którzy są jednocześnie współwłaścicielami gruntu.

Powyższe w znaczący sposób utrudnia, a niekiedy nawet uniemożliwia realizację inwestycji infrastrukturalnych na terenach spółdzielni mieszkaniowych, w szczególności budowę osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączanie budynków, a tym samym realizację programu „Czyste powietrze”. Proponowana zmiana ma więc na celu umożliwienie zarządowi spółdzielni mieszkaniowej do udzielenia prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla sieci uzbrojenia terenu w ramach zwykłego zarządu, choćby właściciele wyodrębnionych lokali nie byli członkami spółdzielni.

Art. 20 – zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych:

Zmiana 1: w art. 35 ust. 2

Celem proponowanej zmiany jest uwzględnienie na etapie planowania przestrzennego odpowiedniej szerokość pasa drogowego dla zapewnienia lokalizacji infrastruktury

technicznej niezwiązanej z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego.

W obecnie tworzonych planach miejscowych często przyjmuje się zbyt mało miejsca na umieszczenie infrastruktury w optymalny sposób i przy spełnieniu ograniczeń wynikających z innych przepisów, np. w zakresie sytuowania obiektów w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni. Efektem jest konieczność umieszczania infrastruktury w jezdniach, co wiąże się z obowiązkiem uzyskania odpowiednich zgód, a nawet odstępstw od przepisów techniczno-budowlanych. Zwiększa to ilość czynności administracyjnych w procesie budowlanym i niepotrzebnie wydłuża proces inwestycyjny.

Zmiana 2: w art. 35 ust. 3

Celem zmiany przepisu jest wyeliminowanie przypadków żądań przez organy AAB na etapie wydania pozwolenia na budowę uzgodnienia z zarządcą drogi w zakresie możliwości włączenia do drogi ruchu drogowego spowodowanego zmianą zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego. **Uzgodnienie powinno następować na etapie uchwalania planu miejscowego lub decyzji o warunkach zabudowy.** W obecnie obowiązującym stanie prawnym nawet wtedy, gdy mamy do czynienia z budową niewielkich obiektów, np. domków jednorodzinnych, nawet dysponujących już wykonanymi przez zarządcę pasa drogowego zjazdami, należy dokonać takiego uzgodnienia, co jest czynnością zbędną, niepotrzebnie wydłuża proces inwestycyjny.

Zmiana 3: w art. 39 ust. 1a

Coraz częściej zauważalny jest problem odmowy wydania zgody na umieszczenie infrastruktury w pasie drogowym przez zarządcę, pod argumentem dbałości o bezpieczeństwo. Dotyczy to także takich przypadków, gdy w jezdni jest wybudowana część sieci infrastruktury (również pod jezdnią), a zarządcy odmawiają umieszczenia kolejnej choćby w chodnikach czy zieleńcach.

Propozycja jest zgodna ze stanowiskiem Ministerstwa Cyfryzacji wskazującego na konieczność jak najszerszego wykorzystania pasów dróg publicznych jako naturalnych korytarzy inwestycyjnych dla infrastruktury technicznej. Zaproponowana zmiana polegająca na wykreśleniu wymogów bezpieczeństwa z kryteriów, którymi ma się kierować zarządca wydając zgodę na umieszczenie infrastruktury, przy pozostawieniu obowiązku spełnienia wymogów technicznych - ma na celu wyeliminowanie nadmiernej uznaniowości zarządcy pasa drogowego w przypadku lokalizacji podziemnych sieci infrastruktury w pasach dróg

publicznych. Projektodawca wychodzi z założenia, że skoro planowana inwestycja spełnia warunki techniczne, to są one wystarczające do zapewnienia bezpieczeństwa na drodze.

Zmiana 4: w art. 35 ust. 3 pkt 1

Proponowana zmiana likwiduje argumenty: zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, a także doprowadzenia do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu dróg - pod którymi zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury, o których mowa w ust. 1a.

Jak wspomniano w zmianie art. 35 ust. 1a - projektodawca wychodzi z założenia, że skoro planowana inwestycja spełnia warunki techniczne i inne przepisy, to są one wystarczające do zapewnienia bezpieczeństwa na drodze.

Z kolei obowiązujący przepis, mówiący o doprowadzeniu do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi, bywa interpretowany przez zarządców dróg jako obowiązek wydania decyzji o odmowie umieszczenia infrastruktury w przypadku gdy droga znajduje się w okresie gwarancji lub rękojmi. Należy zauważyć, że w takim przypadku (gdy droga znajduje się w okresie gwarancji lub rękojmi) wydanie decyzji pozytywnej jak najbardziej jest możliwe, przy czym powinien w niej znaleźć się zapis mówiący o tym, że roboty budowlane mogą się rozpocząć po upływie tego okresu. **Nie zamyka to inwestorowi możliwości prowadzenia w okresie gwarancji procesu projektowania i uzyskiwania pozwolenia na budowę, co znacznie skraca cały proces inwestycyjny.** Ponadto istnieje możliwość, często wykorzystywana przez inwestorów, zarządców dróg i gwarantów, polegająca na sporządzeniu odpowiedniej umowy dotyczącej zmiany warunków gwarancji, która pozwala na realizację inwestycji przed upływem okresu gwarancji lub rękojmi.

Wobec powyższego wyłącznie naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych, powinno służyć jako jedyny argument, pod którym zarządca mógłby odmówić udzielenia zgody.

Zmiana 5: w art. 43 ust. 1

Proponowana zmiana polega na doprecyzowaniu, że tylko obiekty budowlane niebędące sieciami uzbrojenia terenu przy drogach oraz reklamy umieszczone przy drogach poza obszarami zabudowanymi, powinny być usytuowane w określonej odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni. Brak jest uzasadnienia do stosowania wymogów lokalizacji infrastruktury technicznej w określonych odległościach od jezdni. Należy zauważyć, że lokalizacja tej

infrastruktury na terenie pasa drogowego odbywa się wyłącznie za zgodą zarządcy pasa drogowego (art. 39 ust. 3), natomiast poza pasem drogowym nie powinna podlegać ograniczeniom.

Art. 21 – zmiany w ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym:

Zmiana 1: w art. 53 ust. 4

Celem zmiany przepisu jest jego zniesienie nakazu lokalizowania inwestycji infrastrukturalnych w określonych odległościach od obszaru kolejowego. Lokalizacja takich inwestycji nie stwarza bowiem zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu kolejowego, tym bardziej, że prowadzenie robót ziemnych w odległości do 20m od obszaru kolejowego jest uwarunkowane uzgodnieniem zarządcy.

Zmiana 2: w art. 57 ust. 2

Celem zmiany przepisu jest uproszczenie procedury udzielania zgody na odstępstwo poprzez zdjęcie z organu administracji architektoniczno-budowlanej obowiązku uzyskania opinii właściwego zarządcy. Należy bowiem zauważyć, że na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę inwestor dysponuje opinią zarządcy terenu kolejowego uzyskiwaną wraz ze zgodą na umieszczenie projektowanego obiektu na terenie kolejowym, ale organy administracji architektoniczno-budowlanej czują się zobowiązane niniejszym przepisem w dzisiaj obowiązującym brzmieniu do samodzielnego wystąpienia o ponowną opinię do zarządcy. W świetle proponowanej zmiany to zarządca będzie udzielał zgody na odstępstwo od warunków usytuowania budynków i budowli określonych w art. 53 oraz wykonywania robót ziemnych określonych na podstawie art. 54.

Zmiana 3: w art. 57a ust. 2

Propozycja zmiany przepisu jest podyktowana tymi samymi przesłankami jak uzasadnieniu do zmiany w art. 57 ust. 2

Art. 22 – zmiany w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych:

Zmiana 1: w art. 4 pkt 6

Propozycja zmiany przepisu ma na celu umożliwienie budowy infrastruktury na terenach rolnych w sposób, który w praktyce nie stanowi zmiany przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze, ze względu na swoje znikome oddziaływanie.

Należy zauważyć, że obecnie tylko sieci telekomunikacyjne są zwolnione wprost z zakazu lokalizowania na terenach rolnych (art. 46 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych). W miejscach, gdzie znajdują się grunty rolne klasy I-III (a niekiedy są to jedynie niewielkie powierzchnie gruntów przecinających planowaną inwestycję infrastrukturalną) nie ma w praktyce możliwości wybudowania sieci np. energetycznych, gdyż organy gminy z reguły nie widzą potrzeby inicjowania dość czasochłonnej i kosztownej procedury sporządzenia planu miejscowego – który jest warunkiem zmiany przeznaczenia. W efekcie wzrastają koszty budowy takiej infrastruktury, wynikające z konieczności ominięcia gruntów tej klasy, co ma swoje odzwierciedlenie również w krajobrazie danego obszaru (łamana trasa linii).

W praktyce bardzo rzadko zdarza się również możliwość skorzystania przez inwestora z treści art. 7 ust. 2a pkt 3 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych gdyż drogi, w pobliżu których lokalizowane są projektowane sieci stanowiące faktyczny ciąg komunikacyjny dla mieszkańców danej wsi, często okazują się drogami nie posiadającymi statusu drogi publicznej. Tym samym nie jest możliwe łączne spełnienie wszystkich warunków określonych w przywołanym przepisie, co skutkuje brakiem możliwości optymalnego kształtowania trasy sieci służących również potrzebom mieszkańców terenu, na którym są projektowane.

Art. 23 – zmiany w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych:

Zmiana 1: w art. 4 ust. 1 pkt 6

Propozycja zmiany przepisu ma na celu usunięcie niespójności pomiędzy specustawą przesyłową (art. 4 ust. 1 pkt 6 ustawy) a ustawą prawo wodne (art. 407 ust. 2 pkt 3 ustawy). Z przepisów tych ustaw wynika bowiem, że aby uzyskać pozwolenie wodnoprawne konieczne jest załączenie do wniosku o jego wydanie decyzji lokalizacyjnej. Z kolei uzyskanie decyzji lokalizacyjnej możliwe jest dopiero po uprzednim uzyskaniu pozwolenia wodnoprawnego.

Art. 24 – zmiany w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

Zmiana 1: w art. 11 pkt 5

Zgodnie z zaproponowaną zmianą przepisu wójt, burmistrz albo prezydent miasta, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium, miałby obowiązek wystąpienia o opinie dotyczące rozwiązań przyjętych w projekcie studium do gestorów sieci, o których mowa w projektowanej ustawie.

Należy zauważyć, że np. Operator Systemu Dystrybucyjnego zgodnie z postanowieniami Prawa energetycznego, ma obowiązek przedłożenia do uzgodnienia w Urzędzie Regulacji Energetyki projektu planu rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe. Jednym z etapów uzgadniania tego planu przez URE jest uzyskanie opinii właściwego miejscowo zarządu województwa. Zatem pośrednio przez Prezesa URE ten plan jest opiniowany przez samorządy.

Proponowana zmiana ma więc na celu wprowadzenie regulacji, dzięki której również wszystkie samorządy konsultowałyby z operatorami swoje dokumenty planistyczne. Takie działanie stanowi istotny element prowadzenia zrównoważonego rozwoju oraz zapewni możliwość większej kontroli i zachowania spójności dokumentów planistycznych z planami rozwojowymi obejmującymi sieci uzbrojenia terenu.

Zmiana 2: w art. 17 pkt 6 lit. a

Zgodnie z zaproponowaną zmianą przepisu wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego, miałby obowiązek wystąpienia o opinie o projekcie planu do gestorów sieci, o których mowa w projektowanej ustawie. Rozwiązanie to praktyce jest często stosowane, jednak brak prawnego wymogu wykonania takiej czynności prowadzi też do pominięcia opinii gestorów.

Uzasadnienie wprowadzenia zmiany jak w art. 11 pkt 5.

Zmiana 3: w art. 51 ust. 1

Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie lokalizowania ICP w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego również w przypadku, gdy plan miejscowy nie odnosi się do możliwości lokalizacji planowanej inwestycji celu publicznego (a jednocześnie nie zakazuje jej lokalizacji) lub ustalenia planu są niejednoznaczne.

Zmiana 4: w art. 53

Proponowana zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości dalszego postępowania przez organy administracji w przypadku braku jasnych zapisów w planie miejscowym co do umożliwienia lokalizacji planowanej inwestycji celu publicznego. W takim przypadku przepis umożliwiałby wydanie decyzji ULICP również na terenie objętym planem miejscowym, co pozwoli na realizację inwestycji, bez potrzeby zmiany planu miejscowego.

Zmiana 4: w art. 53 polegająca na dodaniu ust. 1a

Należy podkreślić, że obiekty infrastrukturalne, ze względu na swoją dużą skalę, często przebiegają po terenach, które jednocześnie są objęte planami miejscowymi, jak i sąsiadującymi z nimi terenami gdzie plan miejscowy nie obowiązuje. Proponowana zmiana ma więc na celu wyeliminowanie sytuacji narzucania obowiązku na wnioskodawcę skorygowania wniosku o wydanie decyzji ULICP w przypadku, gdy planowana inwestycja częściowo znajduje się w obszarze planu. Należy bowiem zauważyć, że nic nie stoi na przeszkodzie, aby organ wydający decyzję umorzył postępowanie w zakresie działek, na których obowiązuje plan miejscowy - co jest praktyką stosowaną np. przez wojewódzkiego konserwatora zabytków. Ponadto zdarzają się sytuacje, kiedy plan miejscowy zostaje uchwalony w trakcie rozpatrywania wniosku o wydanie decyzji ULICP. W takich przypadkach również wnioskodawca byłby zwolniony z obowiązku zmiany wniosku, a organ rozpatrywałby go wyłącznie poza teren z obowiązującym planem miejscowym.

Zmiana 5: w art. 53 polegająca na dodaniu ust. 4a

Proponowana zmiana zapewni obowiązek konsultowania projektu decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy z operatorem systemu przesyłowego gazowego. Celem tego przepisu jest wyeliminowanie realizacji inwestycji zagrażających bezpieczeństwu przesyłu gazu. Obecnie operator uzyskuje wiedzę na temat przedsięwzięć budowlanych realizowanych w strefie kontrolowanej ze znacznym opóźnieniem, zazwyczaj dopiero w trakcie prowadzenia prac budowlanych na gruncie. Możliwość opiniowania w/w decyzji na etapie ich powstawania pozwoliłoby zapobiec wydawaniu decyzji administracyjnych umożliwiających realizację obiektów budowlanych w strefach kontrolowanych gazociągu wysokiego ciśnienia oraz innym niebezpieczeństwom związanym z realizacją zamierzeń budowlanych w strefie kontrolowanej gazociągów.

Zmiana 6: w art. 53 ust. 5d

Proponowana zmiana ma na celu zlikwidowanie obowiązku uzgadniania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dotyczących sieci uzbrojenia terenu na

obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, z dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. O ile taki przepis ma swoje uzasadnienie w przypadku budynków i innych obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi, natomiast w przypadku obiektów infrastrukturalnych, ze względu na ich specyfikę, stanowi zbędną czynność administracyjną.

Zmiana 7: w art. 53 dodaje się ust. 9

Proponuje się, aby uzgodnienia decyzji ULICP pomiędzy organami wymienionymi w ust. 4 odbywały się poprzez wymianę korespondencji drogą elektroniczną. Przyczyni się to do skrócenia czasu trwania wydania decyzji, a także zmniejszy koszty i czas przeznaczony na przygotowanie korespondencji w formie papierowej.

Zmiana 8: w art. 60 dodaje się ust. 5

Proponuje się, aby uzyskanie uzgodnień decyzji o warunkach zabudowy przez organy wymienione w art. 53 ust. 4 - odbywało się poprzez wymianę korespondencji drogą elektroniczną. Przyczyni się to do skrócenia czasu trwania wydania decyzji, a także zmniejszy koszty i czas przeznaczony na przygotowanie korespondencji w formie papierowej.

Art. 25 – zmiany w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami:

Zmiana 1: w art. 116 ust. 2 pkt 2

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wywłaszczenie. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Zmiana 2: w art. 116 ust. 2 pkt 4

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania odpis księgi wieczystej do wniosku o wywłaszczenie. Należy zauważyć, że dostęp do ksiąg wieczystych jest zapewniony każdemu przez stronę internetową Ministerstwa Sprawiedliwości. Likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią księgi wieczystej przez podmiot

rozpatrujący wniosek. Dodatkowo, przez dostęp do księgi wieczystej w dniu rozpatrywania wniosku, organ będzie miał dostęp do najbardziej aktualnej treści księgi wieczystej.

Zmiana 3: w art. 116 ust. 2 pkt 6

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z katastru nieruchomości do wniosku o wywłaszczenie. Należy zauważyć, że organ wydający decyzję o wywłaszczeniu (starosta) jednocześnie prowadzi kataster nieruchomości, jest więc zbyteczne dołączanie tych dokumentów do wniosku. Likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią wypisu i wrysu z katastru nieruchomości przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Art. 26 – zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska:

Zmiana 1: w art. 136c ust. 3 pkt 1

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o utworzenie strefy przemysłowej. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Art. 27 – zmiany w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:

Zmiana 1: w art. 67 ust. 4 pkt 2

Proponuje się likwidację obowiązku dołączania wypisu i wrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego do wniosku o wydanie zezwolenia na utworzenie i prowadzenie ogrodu botanicznego lub zoologicznego. Należy zauważyć, że treść planu miejscowego, jako aktu prawa miejscowego, jest publikowana w Dzienniku Urzędowym. Wobec powyższego likwidacja tego obowiązku zmniejszy ilość dokumentów formalnych dołączanych do wniosku, nie zmniejszając jednocześnie możliwości zapoznania się z treścią planu miejscowego przez podmiot rozpatrujący wniosek.

Art. 28 – zmiany w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:

Zmiana 1: w art. 36 dodaje się ust. 1b i 1c

Proponuje się likwidację obowiązku uzyskania pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie robót budowlanych: polegających na remoncie, przebudowie lub budowie podziemnych sieci uzbrojenia terenu na obszarze objętym wyłącznie ochroną historycznego układu urbanistycznego wpisanego do rejestru zabytków, a także na obszarze objętym ochroną zabytków polegających na rozbiórce sieci uzbrojenia terenu niebędących zabytkami.

Odnosząc się do pierwszej kwestii należy zauważyć, że historyczny układ urbanistyczny co do zasady nie jest zaburzany przez budowę podziemnych sieci. W podobnej tematyce wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny w wyrok NSA II OSK 216/11: *„Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznający niniejszą sprawę podziela pogląd Sądu pierwszej instancji o zróżnicowanym zakresie ochrony konserwatorskiej wynikającym z poszczególnych form ochrony zabytków nieruchomych tj. układu urbanistycznego i zespołu budowlanego. Pogląd ten zyskał już pośrednio aprobatę w rysującej się już linii orzeczniczej (vide wyroki NSA z 8 stycznia 2008r sygn. II OSK 1808/06 i z 16 czerwca 2011r. sygn. II OSK 1599/10 pub. www.nsa.orzeczenia.gov.pl).”*. Jednak praktyka rozpatrywania tego rodzaju wniosków przez wojewódzkiego konserwatora zabytków jest różna i w związku z tym wymaga ustawowego doprecyzowania. Pozwoli to nie tylko na wyklarowanie przepisów, ale też zmniejszenie obciążeń administracyjnych i skrócenie procesu inwestycyjnego.

Podobnie w przypadku rozbiórki sieci uzbrojenia terenu niebędących zabytkami - szeroka definicja robót budowlanych powoduje, że rozbiórka sieci uzbrojenia terenu na obszarze objętym ochroną zabytków wymaga obecnie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków. Również ten obowiązek wydaje się zbyt rygorystyczny, a jego likwidacja przyniosłaby podobne korzyści j.w.

Zmiana 2: w art. 37 ust. ust. 1 pkt 2

W przepisie stanowiącym delegację do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego proponuje się wyraźnie wskazać, że do wniosku o pozwolenie wojewódzkiego konserwatora zabytków w przypadku robót budowlanych dotyczących obiektów liniowych niebędących zabytkami, brak jest

obowiązku dołączania potwierdzającego posiadanie przez wnioskodawcę tytułu prawnego do korzystania z zabytku.

Przed wszystkim należy zauważyć, że **w przypadku obiektów liniowych niebędących zabytkami nie jest możliwe spełnienie warunku “dołączania dokumentu potwierdzającego posiadanie przez wnioskodawcę tytułu prawnego do korzystania z zabytku” - o jakim mowa jest w rozporządzeniu, gdyż obiekt ten nie jest zabytkiem.** Ponadto zbyteczne byłoby też dołączanie do takiego wniosku prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane, gdyż w postępowaniu tym wydane pozwolenie konserwatora zabytków nie rodzi praw do rozpoczęcia robót budowlanych. Zaproponowany przepis traktowałby więc wniosek o wydanie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków (w przypadku robót budowlanych dotyczących obiektów liniowych niebędących zabytkami) tak, jak inne wnioski o wydanie decyzji administracyjnych uzyskiwanych przed pozwoleniem na budowę, do których także nie dołącza się prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane, np. decyzje lokalizacyjne, pozwolenia wodnoprawne czy środowiskowe, itp.

Wobec powyższego proponuje się, aby w przypadku robót budowlanych obiektów liniowych niebędących zabytkami, nie istniał obowiązek dołączenia dokumentu potwierdzającego posiadanie przez wnioskodawcę tytułu prawnego do korzystania z zabytku, ani też prawa dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Pozwoli to przyspieszyć proces przygotowania inwestycji poprzez umożliwienie równoległego rozpatrywania wniosków zarówno przez konserwatora zabytków jak i inne organy, z którymi planowana inwestycja powinna być uzgodniona.

Art. 29 – zmiany w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne:

Zmiana 1: w art. 2 pkt 7a

Proponuje się zmianę definicji mapy do celów projektowych w celu:

- usunięcia konieczności opatrywania jej klauzulami, gdyż w erze stosowania projektów w wersji cyfrowej takie wymaganie stanowi biurokratyczny obowiązek utrudniający korzystanie z map do celów projektowych w formie cyfrowej (dxf) - obecnie organy aab żądają opatrzenia ich pieczęciami, a część z nich uznaje zeskanowanie pieczęci i wklejenie go w mapę za sfałszowanie dokumentu,

- umożliwienia opatrzenia mapy oświadczeniem o określonej treści tekstowej na mapie, na podstawie podpisu elektronicznego wykonawcy prac geodezyjnych.

Zmiana 2: w art. 2 pkt 7b

Proponuje się zmianę definicji geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej obiektów budowlanych w zakresie mapy w celu:

- usunięcia konieczności opatrywania jej klauzulami, gdyż takie wymaganie stanowi biurokratyczny obowiązek,
- umożliwienia opatrzenia mapy oświadczeniem o określonej treści tekstowej na mapie, na podstawie podpisu elektronicznego wykonawcy prac geodezyjnych.

Zmiana 3: w art. 4 ust. 1a dodaje się pkt 13

Proponuje się, aby mapa zasadnicza zawierała w sobie granice obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ma to nie tylko znaczenie o charakterze informacyjnym (umożliwiającym łatwiejsze i bardziej precyzyjne ustalenie granic planów miejscowych, które zwykle są bardzo niejednoznaczne wykazane w publikatorach), ale również w kontekście wykorzystania z cyfrowym projektem budowlanym ze względu na ułatwienie w sprawdzaniu projektu przez organ aab.

Zmiana 4: w art. 4 dodaje się ust. 4

Proponuje się, aby w przypadku braku na danym obszarze mapy zasadniczej, inwestor mógł sporządzić ją na swój koszt - co nie jest sprzeczne z ust. 3, ale precyzuje konkretną sytuację. W takim przypadku materiały niezbędne do realizacji zadania będące w posiadaniu ośrodka geodezyjno-kartograficznego powinny być udostępniane inwestorowi bezpłatnie.

Zmiana 5: w art. 24 ust. 5

Do katalogu podmiotów uprawnionych do uzyskania danych, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy PGiK z ewidencji gruntów i budynków (EGiB) proponuje się dodać projektanta sieci uzbrojenia terenu, po złożeniu przez niego oświadczenia (pod rygorem odpowiedzialności karnej), że wnioskowane dane są niezbędne do sporządzenia projektu.

Należy zauważyć, że znaczna część inwestycji liniowych realizowana jest przez podmioty prywatne, nie będącymi operatorami sieci w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, ani też operatorami systemu przesyłowego, systemu dystrybucyjnego oraz systemu połączonego, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. Takie inwestycje mają bardzo poważne

trudności w uzyskaniu danych z EGiB, które są niezbędne do uzyskania zgód właścicieli gruntów na realizację inwestycji i uzgodnienia, ponieważ ani projektant, ani inwestor prywatny nie jest uznawany za podmiot posiadający interes prawny w uzyskaniu tych danych. W efekcie są zmuszeni korzystać z usług zagranicznych firm oferujących (nie do końca legalny) dostęp do ksiąg wieczystych i na tej podstawie ustalać władających nieruchomością.

Jednocześnie część organów obecnie uznaje prawo dostępu do danych osobowych EGiB przez projektanta, jako osobę wykonującą zawód zaufania publicznego (w zw. art. 20 Prawa budowlanego) po wskazaniu przez niego daty lub numeru umowy. Zaproponowana zmiana idzie więc w kierunku zalegalizowania wypracowanej praktyki stosowanej w takich przypadkach w części ośrodków geodezyjno-kartograficznych, wyeliminuje rozbieżne stosowanie przepisów prawa na terenie kraju, a także zapewni, że dostęp do danych osobowych będą miały osoby podlegające odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej.

Zmiana 6: w art. 28b ust. 2 pkt 1

Proponowana zmiana polega na objęciu obowiązkiem koordynacji na naradzie koordynacyjnej projektowanych przyłączy w pasach dróg publicznych.

Należy podkreślić, że w praktyce efekt narady koordynacyjnej służy nie tylko właściwemu ulokowaniu projektowanych sieci uzbrojenia terenu, ale **przede wszystkim pełni funkcję informacyjną dla inwestorów i projektantów innych sieci, którzy w tym samym obszarze terenu planują swoją inwestycję**. Jednocześnie należy dodać, że drogi publiczne stanowią naturalny obszar lokalizowania sieci i przyłączy. Z powyższych faktów wynika ważny wniosek - efekt narady koordynacyjnej pozwala przyszłym inwestycjom infrastrukturalnym na uniknięcie kolizji z innymi projektowanymi sieciami i przyłączami.

Zwolnienie z obowiązku koordynacji przyłączy doprowadziło do stanu, w którym coraz częściej dochodzi do kolizji pomiędzy projektowanymi sieciami wymagającymi uzyskania pozwolenia na budowę, a przyłączami.

Należy podkreślić, że budowa przyłączy realizowana jest bez konieczności uzyskania pozwolenia na budowę, a także bez konieczności zgłoszenia, gdyż w zasadzie wyłącznie odbywa się na podstawie art. 29a ust. 1 i 2 Prawa budowlanego. W związku z tym lokalizowanie przyłączy odbywa się poza wiedzą służb geodezyjnych i projektantów innych sieci. Projektant np. sieci wodociągowej nie wie o tym, że na trasie projektowanej przez niego sieci inny projektant w tym samym czasie projektuje np. przyłączy ciepłne, gazowe, czy kanalizacyjne.

Inny przykład - projektant sieci np. ciepłej nie będzie wiedział, że jego sieć może kolidować z przyłączem, które zostało wybudowane po tym jak otrzymał on mapę do celów projektowych, gdyż przyłącza znajdujące się w drogach publicznych nie podlegają obowiązkowi koordynacji. Projektant (a w zasadzie wykonawca sieci) dowie się o lokalizacji tego przyłącza dopiero wtedy gdy zostanie ono zainwentaryzowane i naniesione na mapy, co czasami trwa kilka lat.

Zmiana 7: w art. 28b ust. 3 pkt 4

Proponowana zmiana polega na objęciu obowiązkiem udziału w naradzie koordynacyjnej zarządcy drogi publicznej. Regulacja jest tym bardziej uzasadniona, że w takich przypadkach niekiedy dochodzi do sytuacji, że na etapie uzgadniania projektu budowlanego zgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych, odmawia on uzgodnienia projektu z powodu swojej nieobecności na naradzie.

Zmiana 8: w art. 28b dodaje się ust. 3a

Określenie zamkniętego katalogu dokumentów jakie należy dołączyć do wniosku ma na celu wyeliminowanie przypadków żądania od wnioskodawcy dostarczenia różnorodnych załączników, których obowiązek nie wynika z obecnie obowiązujących przepisów. Z kolei propozycja dołączenia do wniosku trasy projektowanej sieci uzbrojenia terenu w wektorowym formacie dxf, ma na celu pomoc ośrodkom geodezyjnym w uzupełnianiu bazy danych GESUT, poprzez wyeliminowanie konieczności skanowania projektów w wersji papierowej, jeśli na terenie objętym opracowaniem prowadzona jest mapa cyfrowa.

Zmiana 9: w art. 28b dodaje się ust. 3b

Propozycja nowego przepisu definiuje pojęcie aktualnej mapy zasadniczej. Należy bowiem zauważyć, iż zgodnie z ust. 3 - propozycja usytuowania projektowanej sieci ma być przedstawiona na planie sytuacyjnym sporządzonym na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub kopii aktualnej mapy do celów projektowych. W praktyce najczęściej starosta żąda przedstawienia propozycji usytuowania projektowanej sieci wyłącznie na kopii aktualnej mapy do celów projektowych, traktując obie możliwości jako sprowadzające się do tej samej mapy. Tym samym przepis dopuszczający przedstawienie propozycji usytuowania projektowanej sieci na kopii aktualnej mapy zasadniczej jest przepisem martwym.

Z powyższego względu proponuje się zdefiniowanie pojęcia aktualnej mapy zasadniczej przyjmując, że jeżeli w zakresie mapy zasadniczej w miejscu lokalizacji projektowanych sieci

uzbrojenia terenu nie zgłoszono prac geodezyjnych polegających na geodezyjnej inwentaryzacji obiektów budowlanych, to taka mapa ma walor mapy aktualnej.

Zmiana 10: w art. 28b uchyla się ust. 4

Proponowana zmiana jest konsekwencją wprowadzenia ust. 3a i 3b.

Zmiana 11: w art. 28b zmienia się ust. 7

Proponowana zmiana jest konsekwencją wprowadzenia zmiany w ust. 2 pkt 1.

Zmiana 12: w art. 28b dodaje się ust. 7a

Pomimo tego, że przyłącza co do zasady są zwolnione z obowiązku przedkładania na naradę koordynacyjną (zgodnie z proponowanymi zmianami przyłącza poza pasami dróg publicznych nadal nie będą podlegały obowiązkowi koordynacji), gestorzy sieci i inne podmioty publiczne często nakładają na inwestora obowiązek dokonania koordynacji przyłączy. Pomimo tego, że ust. 7 daje im samodzielne prawo do wystąpienia z takim wnioskiem, to zamiast skorzystania z tego prawa, przerzucają obowiązek koordynacji na inwestora lub projektanta, wykorzystując swoją naturalną dominującą pozycję. Częstym argumentem tego żądania jest nadinterpretacja ust. 7, polegająca na stwierdzeniu gestora sieci lub innej instytucji, że przepis ten daje im prawo narzucenia obowiązku koordynacji przyłączy na inwestora lub projektanta.

Proponowana zmiana ma więc na celu wyeliminowanie ww. problemu wykorzystywania dominującej pozycji przez gestorów sieci i inne podmioty publiczne poprzez wyraźne stwierdzenie, że wniosek o którym mowa w ust. 7 składa podmiot, który stwierdził konieczność koordynacji.

Zmiana 13: w art. 28b dodaje się ust. 9a i 9b

Proponowana zmiana wiąże się z art. 13-15 niniejszego projektu ustawy, tj. przewiduje, że w trakcie narady koordynacyjnej, gestor sieci może nałożyć na inwestora obowiązek sprawowania przez siebie nadzoru nad pracami budowlanymi związanymi z zabezpieczeniem własnej infrastruktury. Dotyczy to przypadków krzyżowania się projektowanej sieci z siecią innego gestora. Rozwiązanie to, obecnie często stosowane w praktyce, ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa prowadzonych prac budowlanych i zapewnienie ochrony istniejącej infrastruktury. Z drugiej zaś strony regulacja tej czynności ma na celu wyeliminowanie praktyk zbyt daleko idących żądań niektórych gestorów sieci w zakresie wymagań formalnych i finansowych stawianych wobec inwestora.

Przyjęto, że żądanie przez gestora własnego nadzoru nad pracami budowlanymi przy zabezpieczeniu realizacji inwestycji infrastrukturalnej musi być nałożone poprzez wskazanie w formie pisemnej lub za pomocą poczty elektronicznej: adresu poczty elektronicznej lub adresu pocztowego, na który inwestor jest zobowiązany przesłać zawiadomienie o zamiarze rozpoczęcia robót w miejscu zabezpieczenia infrastruktury gestora sieci. Nadzór taki odbywa się nieodpłatnie, gdyż odbywa się w interesie i na wniosek gestora.

Zakłada się, że ponadto, że inwestor przesyła zawiadomienie o zamiarze rozpoczęcia robót w miejscu zabezpieczenia infrastruktury gestora sieci na określony termin, tj. minimum 3 dni robocze przed planowanym rozpoczęciem robót budowlanych w tej lokalizacji. Celem tego zapisu jest uniknięcie sytuacji stawiania żądań ze strony gestora o obowiązku powiadomienia na znacznie dłuższe okresy (kilkunastodniowe), które w praktyce uniemożliwiają właściwe zaplanowanie i przebieg inwestycji.

Zmiana 14: w art. 28d ust. 3

Proponowana zmiana ma na celu dokonanie uzgodnienia projektowanych sieci na terenie zamkniętym, adekwatnie jak w przypadku narady przeprowadzonej przez starostę - w trakcie narady koordynacyjnej ze wszystkimi podmiotami, które mogą być zainteresowane rezultatami uzgodnienia. Ma to zapobiec stosowaniu obecnie nagannej praktyki jaka występuje np. na obszarach kolejowych, polegającej na konieczności odrębnego uzgadniania projektu sieci z każdym gestorem oddzielnie. Proponowane rozwiązanie jest zgodne ze stanowiskiem Ministerstwa Infrastruktury, pismo z dnia 31 marca 2017 r. znak: DTK-9.0212.3.2017.MWO.2.: <https://tiny.pl/71ksp>. W sposób oczywisty znacznie przyspieszy ono proces przygotowania dokumentacji projektowej na terenach zamkniętych.

Zmiana 15: w art. 28d ust. 4

Proponowana zmiana ma na celu skrócenie terminu uzgodnienia na terenach zamkniętych z 30 do 14 dni. Jest to termin adekwatny jak w przypadku narad koordynacyjnych prowadzonych przez starostę.

Zmiana 16: w art. 28d dodaje się ust. 5 i 6

W celu wyeliminowania częstych sytuacji uwarunkowania uzgodnienia na terenie zamkniętym od dokonania innych uzgodnień, proponuje się przepis jednoznacznie zakazujący takich praktyk. Zaproponowane rozwiązania również są zgodne z ww. stanowiskiem Ministerstwa Infrastruktury, pismo z dnia 31 marca 2017 r. znak: DTK-9.0212.3.2017.MWO.2. Ponadto proponuje się ustalenie ceny za uzgodnienie w wysokości

odpowiadającej naradzie koordynacyjnej prowadzonej przez starostę, tj. zgodnie z załącznikiem do ustawy PGiK.

Zmiana 17: w art. 28e dodaje się ust. 4 i 5

Pomimo ustawowego obowiązku zawartego w art. 28e ustawy, zgodnie z którym podmioty, które władają sieciami uzbrojenia terenu, są obowiązane do współdziałania ze starostami w procesie zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, w szczególności do wydania opinii co do zgodności treści utworzonej przez starostę inicjalnej bazy danych ze stanem wynikającym z dokumentacji prowadzonej przez te podmioty, w tym wskazania ewentualnych nieprawidłowości w treści tej bazy - bazy danych o sieciach są ciągle niepełne. Część gestorów sieci otwarcie przyznaje, że posiada wiedzę o sieciach, które nie są ujęte w geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu. Mimo podejmowanych inicjatyw zachęcenia starosty do wystąpienia do poszczególnych gestorów o wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 28e, organ stwierdza, że nie przewiduje wystąpienia do gestora o opinię co do zgodności treści bazy ze stanem wynikającym z dokumentacji, którą dysponuje ten podmiot.

Takie podejście starosty powoduje, iż praktyka polegająca na pobieraniu przez gestora opłat za udzielenie informacji o istniejących sieciach, które nie zostały naniesione na mapy zasadnicze jest problemem osób korzystających z zasobu geodezyjnego. W wyniku tego gestor korzysta z możliwości czerpania dodatkowych dochodów za udzielanie informacji, które obywatele powinni móc uzyskać na podstawie bazy GESUT, za którą również ponoszą opłaty wynikające z załącznika do ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Projektowany przepis nakłada więc na starostów obowiązek wystąpienia do gestorów sieci o wydanie opinii co do zgodności treści utworzonej przez inicjalnej bazy danych ze stanem wynikającym z dokumentacji prowadzonej przez gestorów w terminie do 30 stycznia 2021 r., a także przewiduje brak możliwości naliczania opłat za udostępnienie informacji o usytuowaniu, przeznaczeniu oraz podstawowych parametrach technicznych sieci, które nie zostały przez gestora wykazane w geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu.

Zmiana 18: w 40 dodaje się ust. 2b

Projektowany przepis ma na celu umożliwienie nieodpłatnego przekazywania danych z ewidencji gruntów i budynków przez organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej dla organów administracji publicznej, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań tych organów. Zaproponowane rozwiązanie wiąże się z innymi propozycjami zawartymi w niniejszym

projekcie ustawy, których celem jest zdjęcie z wnioskodawców obowiązku dołączania wypisów i wyrysów z rejestru gruntu, a przez to wyeliminowanie nadmiernej biurokracji. Wymiana odpowiednich informacji o danych osobowych odbywałaby się bezpośrednio pomiędzy urzędami, co dodatkowo służyłoby lepszej ochronie tych danych.

Zmiana 19: w 40a ust. 1

Proponowana zmiana wynika z dodanego ust. 4 w art. 4.

Art. 30 – zmiany w ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie:

Zmiana 1: w art. 97 po § 2 dodaje się § 3

Dodaje się przepis mówiący, że notariusz nie może odmówić elektronicznego poświadczenia zgodności odpisu, wyciągu lub kopii z okazanym dokumentem. Konieczność uchwalenia takiego przepisu podyktowana jest praktyką odmowy realizacji ww. usługi, pomimo, że przepis dopuszcza jej realizację.

Art. 31 - wnioski i załączniki do nich w formie papierowej lub elektronicznej

Zakłada się, że złożenie wniosku i załączników o wydanie szeregu decyzji, uzgodnień, pozwoleń, zgód, opinii, odstępstw, ograniczeń, warunków zapewnienia dostępu, o dokonanie zgłoszeń lub o koordynację - jakie są niezbędne na etapie sporządzania projektu budowlanego - może nastąpić w formie papierowej lub elektronicznej. W celu ujednoczenia formy elektronicznej jednoznacznie precyzuje się, że następuje to formacie pdf.

Dotyczy to wniosków o:

- 1) uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 2) pozwolenie wodnoprawne i zgłoszenie wodnoprawne,
- 3) zezwolenie właściwego zarządcy drogi na zlokalizowanie w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, uzgodnienia z zarządcą drogi projektu budowlanego obiektu lub urządzenia, a także uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na zajęcie pasa drogowego, dotyczącego prowadzenia robót w pasie drogowym lub na umieszczenie w nim obiektu lub urządzenia,
- 4) uzyskanie zgody na odstępstwo od warunków usytuowania budynków i budowli określonych w art. 53 oraz wykonywania robót ziemnych określonych na podstawie art. 54 ustawy o transporcie kolejowym, a także zgody na odstępstwo od odległości i

warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 54 ustawy o transporcie kolejowym,

- 5) zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, a także o wyłączenie z produkcji użytków rolnych oraz gruntów leśnych, przeznaczonych na cele nierolnicze i nieleśne,
- 6) wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz uzyskania opinii właściwych organów, o których mowa art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- 7) ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego, a także decyzji o ustaleniu warunków zabudowy,
- 8) ograniczenie, w drodze decyzji, sposobu korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody,
- 9) zezwolenie na odstępstwo od zakazów obowiązujących w parkach narodowych oraz w rezerwach przyrody, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, a także zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości lub jej części,
- 10) wydanie pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prowadzenie robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru i w otoczeniu zabytku,
- 11) określenie przez nadleśniczego warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 2410 oraz z 2020 r. poz. 471 i 875), oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy,
- 12) koordynację na naradach koordynacyjnych organizowanych przez starostę usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu, a także o uzgodnienie z podmiotem, który zarządza terenem zamkniętym usytuowanie sieci lub ich części położonych w granicach terenu zamkniętego,

- 13) uzyskanie opinii rzeczoznawcy do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy nowo budowanych lub przebudowywanych obiektów budowlanych albo ich części, w których przewiduje się pomieszczenia pracy, pod względem zgodności z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii,
- 14) uzyskanie uzgodnienia dokumentacji projektowej przez Państwową Inspekcję Sanitarną pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych,
- 15) uzyskanie uzgodnienia projektu budowlanego oraz projektu urządzenia przeciwpożarowego z rzeczoznawcą pod względem zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej.

Projekt ustawy przewiduje ponadto, że wniosek wraz z załącznikami w formie elektronicznej można przesłać za pomocą elektronicznej skrzynki podawczej na platformie e-PUAP właściwego podmiotu, a w przypadku braku skrzynki podawczej na adres poczty elektronicznej wskazany na stronie internetowej tego podmiotu - dotyczy to choćby podmiotów nie zobowiązanych do posiadania skrzynki podawczej na platformie e-PUAP, a do wniosku zamiast oryginałów, można dołączyć kopie dokumentów.

Podmioty rozpatrujące wnioski w postępowaniach gdzie występują strony postępowania są zobowiązane do zapewniania stronom postępowań administracyjnych dostęp do materiału dowodowego złożonego w formie elektronicznej w siedzibie urzędu, na wydzielonym stanowisku komputerowym, lub poprzez platformę e-PUAP, w przypadku gdy strona postępowania złoży wniosek o taką formę dostępu do materiału dowodowego złożonego w formie elektronicznej.

W celu ujednolicenia stosowanych wniosków, a jednocześnie wyeliminowania przypadków stawiania żądań przez organ rozpatrujący wniosek nie wynikających z przepisów, przewiduje się, że właściwy minister umieszcza i na bieżąco aktualizuje na stronie internetowej <https://www.biznes.gov.pl/pl/firma/inwestycje-budowlane> wzory wniosków dotyczące załatwiania spraw, wraz z wykazem wymaganych załączników do tych wniosków. Dodatkowo rozwiązanie to pozwoli na aktualizację wniosków w świetle zmieniających się przepisów, np. w zakresie opłat lub zmiany załączników - wynikających z innych aktów prawnych. Ułatwi to prowadzenie postępowań szczególnie w małych miejscowościach, gdzie dostęp do informacji prawnych o zmieniających się przepisach jest stosunkowo ograniczony, a utrzymanie obsługi prawnej na wysokim poziomie jakościowym i ilościowym jest zbyt

kosztowne jak na skalę danego urzędu. Dodatkowo przyczyni się to więc do bardziej efektywnego ekonomicznie wykorzystania usługi w skali kraju.

Zaproponowana strona internetowa <https://www.biznes.gov.pl> cieszy się dużym uznaniem użytkowników za obecnie opisane procedury, w związku z powyższym uznano, że warto ją rozwijać w tym kierunku.

Dodatkowo proponuje się, aby wzory wniosków zawierały sformułowanie: *“Wyrażam zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną i wskazuję adres elektroniczny: .....*”, opatrzony checkboxem do zaznaczenia. Z oczywistych powodów taki wzór będzie publikowany wyłącznie wtedy, gdy wniosek nie stanowi obowiązującego wzoru wniosku, określonego według odrębnych przepisów.

Celem tego przepisu jest ułatwienie wnioskodawcom skorzystania z prawa do doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, co wpisuje się w zakładany cel ustawy, tj. upowszechnienie składania wniosków w formie elektronicznej. Powyższa formuła wynika z treści art. 39(1) § 1 Kpa.

Art. 32 - informacje podawane przez podmioty rozpatrujące wnioski

Projekt ustawy przewiduje szereg ułatwień dla inwestorów, które obecnie nie funkcjonują lub funkcjonują w ograniczonej formie.

Przede wszystkim zobowiązuje się podmioty administracji publicznej wymienione w art. 30 pkt 1-11 projektowanej ustawy do umieszczenia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej prostego rejestru zawierającego: datę wpływu wniosku, sygnaturę nadaną wnioskowi, datę wydania, **a także datę uzyskania ostateczności rozstrzygnięcia**. Celem tego przepisu jest wyeliminowanie praktyk organów administracji publicznej polegających na nakładaniu na inwestora obowiązku potwierdzania ostateczności decyzji administracyjnych dołączanych do wniosku przez organy wydające te decyzje. Taka praktyka zmusza bowiem inwestora do wizyt w urzędach wyłącznie w celu uzyskania pieczętki potwierdzającej ostateczność decyzji, co skutkuje niepotrzebną stratą czasu, czy narażaniem ich na zbędne koszty transportu do urzędu, co w skali kraju stanowi istotne marnotrawstwo czasu, energii i pieniędzy. Nie bez znaczenia jest też fakt, że w stanie epidemii takie

rozwiązanie pozwoli unikać zbędnych kontaktów pomiędzy inwestorami a pracownikami urzędów.

Należy zauważyć, że obowiązek potwierdzania ostateczności decyzji nie wynika z przepisów postępowania administracyjnego - Kpa przewiduje potwierdzanie jedynie ostateczności ugody w art. 119, ale nie nakłada takiego obowiązku w przypadku decyzji administracyjnych. Decyzja administracyjna załączona do wniosku o wydanie innej decyzji oczywiście powinna być ostateczna, ale co do zasady nie wymaga fizycznego potwierdzenia, że stała się ostateczną. Wprowadzenie więc prostego rejestru, w którym oznaczana byłaby data uzyskania ostateczności rozstrzygnięcia zawartego w decyzji, pozwoliłoby wyeliminować wymienione niedogodności dla inwestora, a organom administracji publicznej prowadzącym postępowania, w których wykorzystuje się decyzje wydane wcześniej przez inne organy, dałoby pewność, że mogą prowadzić własne postępowanie w oparciu o prawidłową decyzję administracyjną.

Ponadto w projektowanej ustawie przewiduje się, że podmioty administracji publicznej wymienione w art. 30 pkt 1-11 będą umieszczały na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej: informację o godzinach pracy podmiotu, numery kont bankowych do wpłat za rozpatrzenie wniosku i opłat skarbowych, co ułatwi załatwianie spraw interesantom, gdyż praktyka obecnie jest różna i nie zawsze takie informacje są umieszczane na stronach organów administracji publicznej. Ponadto musi tam też się znaleźć link (adres internetowy) odsyłający do wzoru wniosku podlegającego rozpatrzeniu przez ten organ, umieszczonego na stronie internetowej <https://www.biznes.gov.pl/pl/firma/inwestycje-budowlane> - co pozwoli na ujednoczenie prowadzenia postępowań w skali kraju

Ponadto, podmioty rozpatrujące wnioski, o których mowa w art. 30 pkt 1-12, są zobowiązane do zapewnienia obsługi płatności elektronicznych, jeżeli pobierają opłaty za rozpatrzenie wniosku lub opłaty skarbowe. O funkcji tej jest mowa w § 10 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia 5 października 2016 r. w sprawie zakresu i warunków korzystania z elektronicznej platformy usług administracji publicznej, który mówi, że podmioty publiczne mogą wykorzystywać do świadczenia usług w postaci elektronicznej funkcje ePUAP w postaci m.in. obsługi płatności elektronicznych. Taka funkcjonalność ułatwi i przyspieszy proces składania wniosku.

Art. 33 - przepisy przejściowe